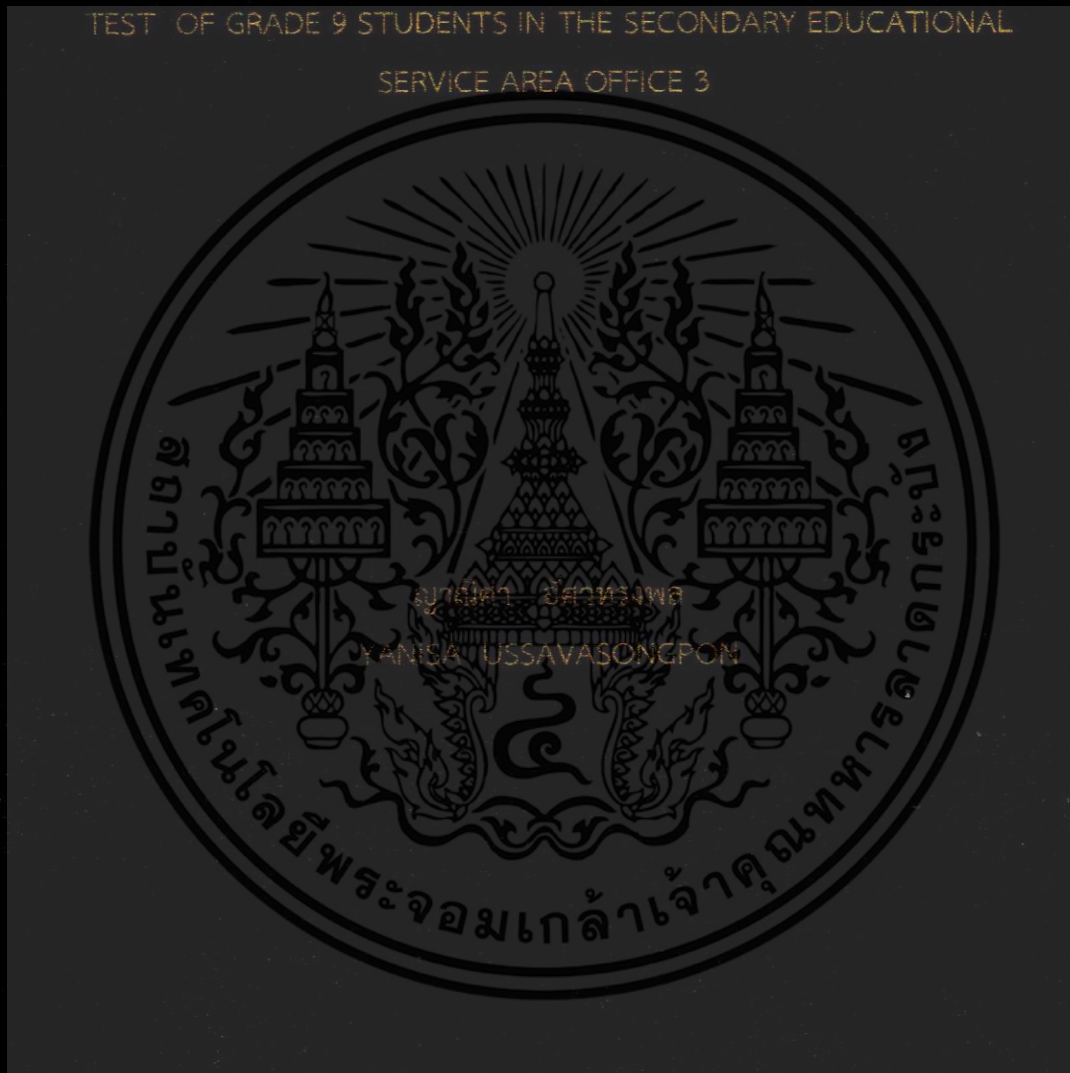

ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 3

VARIABLES AFFECTING SCORES OF ORDINARY NATIONAL EDUCATION
TEST OF GRADE 9 STUDENTS IN THE SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 3

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตรบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-ED-M-212-071

ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 3

VARIABLES AFFECTING SCORES OF ORDINARY NATIONAL EDUCATION
TEST OF GRADE 9 STUDENTS IN THE SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 3

ญาณิศา อัสวทรงพล
YANISA USSAVASONGPON

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตรบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2559

KMITL-2016-ED-M-212-071

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

VARIABLES AFFECTING SCORES OF ORDINARY NATIONAL EDUCATION
TEST OF GRADE 9 STUDENTS IN THE SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 3

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2016
KMITL-2016-ED-M-212-071

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2016

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3
Variable Affecting Scores of Ordinary National
Education Test of Grade Nine Students
in the Secondary Educational Service
Area Office 3

นักศึกษา
รหัสประจำตัว

นางญาณิศา อัครทรงพล
56603087

ปริญญา
สาขาวิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี	
รศ.ดร.ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์	
ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์	
ดร.อำภาพรรณ ตันตินาครกุล	
ดร.ณรงค์ พิมสาร	

วัน / เดือน/ ปี ที่สอบ
สถานที่สอบ

6 กรกฎาคม 2559 เวลา 09.00 น. เป็นต้นไป
ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิติยงค์ มะโน)
คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2559
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3
นางญาณิศา อัสวทรงพล

นักศึกษา

รหัสประจำตัว

56603087

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

พ.ศ.

2559

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญจันทร์ สีสันต์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน และ 3) ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 254 คน สุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 – 2557 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 43.34

2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานอันดับ 1 คือ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อันดับ 2 คือ ตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู อันดับ 3 คือ ตัวแปรการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง และอันดับสุดท้ายคือ ตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

3. ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ 1) ตัวแปรด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) 2) ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X_3) 3) ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4) 4) ตัวแปรด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) และตัวแปรทั้ง 4 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 81.70

เขียนเป็นสมการคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 16.339 + 4.692(X_1) + 1.471(X_3) + 1.103(X_4) + 1.009(X_5)$$

$$\hat{Z}_y = 0.630(Z_{x_1}) + 0.170(Z_{x_3}) + 0.133(Z_{x_4}) + 0.116(Z_{x_5})$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Variables affecting scores of Ordinary National Education Test of Grade 9 Students in the Secondary Educational Service Area office 3
Student	MrsYanisaUssavasongpon
Student ID.	56603087
Degree	Master of Industrial Education
Program	Educational Administration
Year	2016
Thesis Advisor	Assoc.Prof.Dr.PariyapornTungkunan
Thesis Co-Advisor	Assist.Professor.Dr.Boonchan Sisan

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study the average score of Ordinary National Educational Test during the years 2012-2014, 2) to study the level of students opinion to factors that influence O-NET score, and 3) to investigate factors influencing O-NET scores of grade nine students under The Secondary Educational Service Area Office 3. The sample of the study, selected by Multi-step sampling method, included 254 grade ten students who had passed O-NET 2014. The research instrument was a questionnaire with reliability coefficient at 0.94 The data were analyzed by using frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation and stepwise multiple regression. The results revealed that :

1. The average score of Ordinary National Educational Test during the years 2012-2014 was 43.34

2. The students had the opinion to factor influence to O-NET score the first was achievement motivation, the second was Teaching behavior, the third was Parental support and the least one was school environment.

3. Factors influencing O-NET scores included 1) Background knowledge (X₁), 2) Teaching behavior (X₃), 3) Achievement motivation (X₄), and 4) Parental support (X₅). All factors could efficiently predict O-NET scores at 81.70. The raw score and standard score equations are as follows

$$\hat{Y} = 16.339 + 4.692(X_1) + 1.471(X_3) + 1.103(X_4) + 1.009(X_5)$$

$$Z_y = 0.630(Z_{x_1}) + 0.170(Z_{x_3}) + 0.133(Z_{x_4}) + 0.116(Z_{x_5})$$

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดีด้วยคำแนะนำจาก รศ.ดร.ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะและปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆที่เกี่ยวข้องในการทำการศึกษาด้วยความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ รวมทั้งได้รับความอนุเคราะห์และคำแนะนำในขั้นตอนสุดท้ายทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์จากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณพระคุณ ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจน ข้อคิดต่างๆอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและเป็นแนวทางในการค้นคว้าจัดทำวิทยานิพนธ์จน ประสบผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.ณรงค์ โภธิ ผศ.ดร.อัคพงษ์ สุขมาตย์ ดร.กิตติธัช ทองอุดม นายยงยุทธ ทรัพย์เจริญ และนายทองพล หีบไธสง ที่ให้ความกรุณาช่วยเหลือในการตรวจสอบ แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการกลุ่มข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานศึกษาธิการภาค 4 ที่ อนุเคราะห์ข้อมูลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานและให้คำแนะนำในการทำ วิจัย

ขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง ร่วมรุ่นสาขาวิชาการบริหารการศึกษารุ่นที่ 3 คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมที่ให้อำนาจใจและความหวังดีเสมอมาคุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอ มอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ญาณิศา อัครทรงพล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	II
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.....	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน.....	11
2.2.1 ความเป็นมาของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน.....	11
2.2.2 วัตถุประสงค์ของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน.....	12
2.2.3 หลักการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน.....	12
2.2.4 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบทางการศึกษาระดับชาติ ชั้นพื้นฐาน.....	13
2.2.5 ความสำคัญและการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ชั้นพื้นฐานไปใช้.....	19
2.2.6 สถิติของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม ศึกษาเขต 3 ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557.....	20
2.2.7 การวัดและประเมินผลในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	22
2.3 ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.1 ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน.....	27
2.3.2 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน.....	29
2.3.3 พฤติกรรมการสอนของครู.....	35
2.3.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	41
2.3.5 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง.....	46
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
2.4.1 งานวิจัยในประเทศ.....	53
2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย.....	61
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	77
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	77
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	79
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	93
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	97
ภาคผนวก ค ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC).....	102
ประวัติผู้เขียน.....	105

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงการวิเคราะห์กรอบแนวคิด.....	5
2.1 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555.....	20
2.2 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ปีการศึกษา 2556.....	21
2.3 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557.....	21
2.4 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งขั้นพื้นฐานปีการศึกษา 2557- 2557 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	21
3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	59
3.2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์.....	65
3.3 แสดงค่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ของตัวแปรอิสระ.....	65
4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	67
4.2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3.....	67
4.3 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.....	68
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งขั้นพื้นฐานภาพรวมและรายด้าน.....	68
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งขั้นพื้นฐานด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ภาพรวม และรายข้อ.....	69
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งขั้นพื้นฐานด้านพฤติกรรมการสอนของครูภาพรวม และรายข้อ.....	70
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งขั้นพื้นฐานด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ภาพรวม และรายข้อ.....	71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ภาพรวมและรายชื่อ.....	72
4.9 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนในการค้นหาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.....	73
4.10 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.....	74
4.11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ ค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์โดยใช้วิธีStepwise.....	75

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. (คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา. 2553 : 3–9) กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อตรวจสอบประเมินผลว่าการจัดการศึกษาที่เป็นการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนที่รัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึงนั้นมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดและมีคุณภาพเท่าเทียมกันมากน้อยเพียงใด จึงได้จัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) ขึ้น (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) .2548:1)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) เรียกโดยย่อว่า “สทศ” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “National Institute of Educational Testing Service (Public Organization)” เรียกโดยย่อว่า “NIETS” จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2548 หมวด 1 มาตรา 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย พัฒนา และให้บริการทางการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบการศึกษาในระดับชาติ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) .2548 : 1)

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O – NET) เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนในที่สุดท้ายของแต่ละระดับตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน และเพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยในระยะเริ่มแรกให้ใช้ผลการเรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษาและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในสัดส่วน 80 : 20 และประกาศเพิ่มเติมเป็นสัดส่วน 70 : 30 และในปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไปให้ใช้ผลการเรียนของผู้เรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษาและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานในสัดส่วน 50 : 50 ทั้งนี้ให้สถานศึกษาดำเนินการ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นไป (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).2557 : 78-92)

เมื่อพิจารณาข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนนในแต่ละรายวิชาพบว่าคะแนนเฉลี่ยของวิชาภาษาไทย คือ 54.48 , 44.25 และ 46.79 ตามลำดับ วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีคะแนนเฉลี่ย คือ 47.12 , 39.37 และ 35.20 ตามลำดับ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย คือ 28.71,30.35 และ 27.46 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย คือ 26.95 ,25.45 และ 29.65 ตามลำดับ วิชาวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย คือ 35.37 , 37.95 และ 38.62 ตามลำดับ วิชาสุขศึกษาและพลศึกษามีคะแนนเฉลี่ย คือ 56.67 ,58.30 และ 59.32 ตามลำดับ วิชาศิลปะมีคะแนนเฉลี่ย คือ 43.31 , 43.65 และ 43.14 ตามลำดับ และวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีคะแนนเฉลี่ย คือ 47.39 , 44.46 และ 45.42 ตามลำดับ จากข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 มีเพียงรายวิชาวิทยาศาสตร์และสุขศึกษาและพลศึกษาที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รายวิชาภาษาไทย ลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนรายวิชาอื่นมีการลดลงเมื่อเทียบระหว่างปีการศึกษา 2555 กับปีการศึกษา 2556 และเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2557 โดยภาพรวมมีเพียงรายวิชาเดียวเท่านั้นที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 50 คือรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนรายวิชาอื่นๆ อีก 7 รายวิชา มีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ปี ไม่ถึง 50 คะแนน สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 ที่รายงานคุณภาพการจัดการศึกษาว่า ที่ผ่านมามีคุณภาพการศึกษายังไม่เป็นที่พอใจของสังคมเด็กวัยเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ภาษาอังกฤษคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งจากผลการสอบในปีการศึกษา 2548 -2553 พบว่าคะแนนเฉลี่ยในทุกระดับชั้นของวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ลดลง และมาตรฐานความสามารถยังได้คะแนนต่ำในเรื่องของการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณและความคิดสร้างสรรค์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 เป็นหน่วยการภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีพื้นที่ครอบคลุม 2 จังหวัด คือ จังหวัดนนทบุรีมีโรงเรียนในสังกัดจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีโรงเรียนในสังกัดจำนวนทั้งสิ้น 29 โรงเรียน จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พบว่า คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในปีการศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชาสูงกว่าระดับประเทศ แต่เมื่อวิเคราะห์รายวิชาพบว่าในรายวิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ย 56.93, 46.87 และ 36.70 ในรายวิชาสังคมศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 50.05, 41.58 และ 48.17 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 29.90, 31.35 และ 28.40 รายวิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 28.18, 26.13 และ 31.40 รายวิชาวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 36.94,39.24 และ 41.38 รายวิชาสุขศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 58.71 , 60.07 และ 62.49 รายวิชาศิลปะมีคะแนนเฉลี่ย 45.61 , 45.38 และ 47.90 รายวิชาการงานอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ย 50.92 ,47.20 และ 47.45 โดยภาพรวมมีเพียง 2 รายวิชาที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือวิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาศิลปะ และรายวิชาที่มีคะแนนลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง คือ รายวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2555 มี 4 รายวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 50% คือ ภาษาไทย สังคม สุขศึกษา และ การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2556 และ 2557 มีเพียง 1 รายวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 50% คือรายวิชา สุขศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.2558 : 8)

จากข้อมูลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 แสดงให้เห็นถึงปัญหาการลดลงของคะแนนการทดสอบและคะแนนเฉลี่ยในบางวิชาที่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 50 จากผลวิจัยของ ศศิธร สุริยา (2551:บทคัดย่อ) พบว่า แรงจูงใจสัมฤทธิ์ การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐาน ผลวิจัยของ

เอี่ยมพร หลินเจริญและคณะ(2552 : 84-94) พบว่านักเรียนยังให้ความสำคัญกับการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน น้อย เนื่องจากยังไม่ทราบว่าผลที่ได้ถูกนำไปใช้อย่างไร พฤติกรรมการสอนระดับความยากของข้อสอบ นโยบายโรงเรียนในการบริหารวิชาการ สภาพครอบครัว สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีผลต่อคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน อีกทั้งครูและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าข้อสอบมีความยากเพราะข้อคำถามเน้นการคิดวิเคราะห์ ผลวิจัยของ สติรพร เขาวนชัย (2552:บทคัดย่อ) พบว่า คุณภาพการสอนของครู และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมส่งผลต่อคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ผลวิจัยของจากรุณันท์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน คือ พฤติกรรมการสอนของครู สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ผลวิจัยของสิฏฐารัตน์ ชันทอง (2556 : บทคัดย่อ) พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนกวดวิชา การเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และความพร้อมของนักเรียน ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน และผลวิจัยของจตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์คุณภาพการสอนของครูประสบการณ์สอนของครูบรรยากาศการเรียนการสอนภาวะผู้นำของผู้บริหารและขนาดของโรงเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยประสงค์ที่จะศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เนื่องจากคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นอีกหนึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานประกันคุณภาพการศึกษา(มาตรฐานที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 1) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อการนำไปค้นหาสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจและหาทางแก้ไขนำไปปรับปรุงพัฒนาระบบการเรียนรู้อะบบบริหารจัดการและระบบอื่นๆของสถานศึกษาโดยผลการวิจัยที่ได้จะนำเสนอผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้แก่ผู้บริหารครูตลอดจนถึงผู้ปกครองจะได้ร่วมมือกันช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3ระหว่างปี 2555 – 2557
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3
3. เพื่อศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน สภาพแวดล้อมในโรงเรียน พฤติกรรมการสอนของครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4.1 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 3

ในการทำการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบระดับชาติด้านพื้นฐานของสิทธูราษฎร์นุ ชันทอง (2556) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 จตุพร วงศ์ไชย (2556) ศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติด้านพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2555) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 สติรพร เขาวนชัย(2552)ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก เอี่ยมพร หลินเจริญ และคณะ(2552)ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NETของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ และ ศศิธร สุริยา (2551)ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองเชียงใหม่ และสามารถแสดงตารางการวิเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังตารางที่ 1.1

ตาราง 1.1 แสดงการวิเคราะห์กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปร	นักวิจัย						รวม
	ศศิธร สุริยา	เอี่ยมพร ทลิทินเจริญและคณะ	สธิพร เขาวังชัย	จารุณนที โพธิ์ทอง	ลิฎฐ์การ์ตัน ชันทอง	จตุพร วงศ์ไชย	
การเห็นความสำคัญของการสอบ		✓					1
นโยบายโรงเรียนในการบริหารวิชาการ		✓					1
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร						✓	1
สภาพแวดล้อมในโรงเรียน	✓	✓		✓			3
ขนาดโรงเรียน						✓	1
บรรยากาศการเรียนการสอน						✓	1
พฤติกรรมการสอนของครู		✓		✓			2
คุณภาพการสอนของครู			✓			✓	2
ประสบการณ์การสอนของครู						✓	1
ระดับความยากของข้อสอบ		✓					1
ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน		✓			✓		2
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	✓			✓	✓	✓	4
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม			✓				1
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						✓	1
การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง	✓					✓	3
การเอาใจใส่ของผู้ปกครอง				✓			1
ความสัมพันธ์ในครอบครัว					✓		1
สภาพแวดล้อมทางบ้าน		✓					1
ความพร้อมของนักเรียน					✓		1
การเรียนกวดวิชา					✓		1

จากตาราง 1.1 ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มตัวแปรที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โดย

1. ตัวแปรพฤติกรรมการสอน กับ ตัวแปรคุณภาพการสอนของครู ผู้วิจัยขอใช้ชื่อตัวแปรเป็น พฤติกรรมการสอนของครู
2. ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนและผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ผู้วิจัยขอใช้ชื่อตัวแปรว่า ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
3. ตัวแปรการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ตัวแปรการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ผู้วิจัยขอใช้ชื่อตัวแปรว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

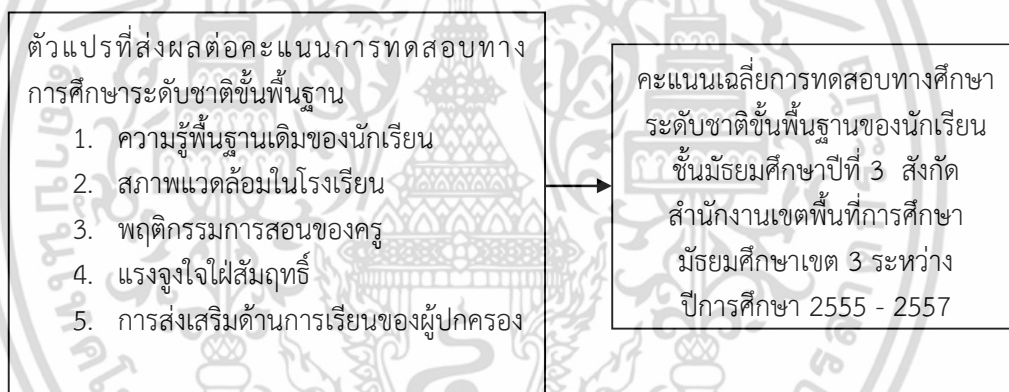
แล้วเลือกตัวแปรที่มีความถี่ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป และสามารถสังเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานได้ดังนี้

1. ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
2. สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
3. พฤติกรรมการสอนของครู
4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
5. การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

1.4.2 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ผู้วิจัยใช้ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 (2558 : 9)

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำนวน 11,818 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยใช้เกณฑ์การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยโปรแกรมสำเร็จรูป G*power และใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) ได้จำนวน 254 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.5.2.1 ตัวแปรพยากรณ์ ประกอบด้วย

- ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
- สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
- พฤติกรรมการสอนของครู
- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

1.5.2.2 ตัวแปรเกณฑ์คือ คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน หมายถึง คุณลักษณะหรือสิ่งที่เป็นสาเหตุให้ระดับคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 สูงขึ้นหรือต่ำลง ประกอบด้วย

1.1 ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ก่อนหรือเรียนมาแล้ว หรือเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2557

1.2 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียน ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีศักยภาพและอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่น ไม่มีมลภาวะ ความเป็นสัดส่วนของอาคารสถานที่ และมีความปลอดภัย บรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในโรงเรียน และการบริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

1.3 พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติของครู ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลโดยมุ่งพัฒนาให้นักเรียนทั้งในด้านความรู้ เจตคติและทักษะตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ พฤติกรรมการสอนของครูที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรักใคร่และศรัทธาในตัวครู

1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความพยายาม ความมุ่งมั่น ความปรารถนา ของนักเรียนในการเรียนให้ประสบความสำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหา อุปสรรค ความยากลำบาก ที่เกิดขึ้นใช้ความคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ทำงานอย่างเป็นระบบ แบบแผน มีเป้าหมายในการเรียน กระตือรือร้นในการเรียนหรือในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

1.5 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การช่วยเหลือด้านการเรียน การดูแลและเอาใจใส่ การสนับสนุนการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เช่น การจัดหาหนังสือ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ช่วยแบ่งเวลา และสอดส่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองคือครูคนแรก การเรียนรู้เริ่มต้นจากบ้านและครอบครัว ผู้ปกครองสามารถจัดประสบการณ์ให้นักเรียนเรียนรู้ได้ตลอดเวลา พ่อแม่ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้

ร่วมกับโรงเรียน มีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา ร่วมแก้ปัญหา ร่วมประเมินผลการเรียนรู้ ผู้ปกครองที่ทำหน้าที่สมบูรณ์ทั้งการดูแล เลี้ยงดู และอบรม

2. **คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน** หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ประกอบด้วย วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา วิชาศิลปะ และวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีระหว่างปีการศึกษา 2555 - 2557

3. **โรงเรียน** หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จำนวน 47 โรงเรียน ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนนทบุรีจำนวน 18 โรงเรียนและอยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน 29 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2558

4. **นักเรียน** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ปีการศึกษา 2558 ที่ผ่านการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2557

5. **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3** หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่กำกับดูแล ประเมินผล การดำเนินงานทางการศึกษาของโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี และพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากตำรา เอกสารวารสารและรายงาน การวิจัยต่างๆซึ่งได้เรียบเรียงและนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมศึกษา
 - 2.2.1 ความเป็นมาของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมศึกษา
 - 2.2.2 วัตถุประสงค์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมศึกษา
 - 2.2.3 หลักการสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมศึกษา
 - 2.2.4 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมศึกษา
 - 2.2.5 ความสำคัญและการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติไปใช้
 - 2.2.6 สถิติของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมศึกษา ปีการศึกษา 2555 – 2557
 - 2.2.7 การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
- 2.3 ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมศึกษา
 - 2.3.1 ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
 - 2.3.2 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
 - 2.3.3 พฤติกรรมการสอนของครู
 - 2.3.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 2.3.5 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

จากการศึกษาเอกสารแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2558 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3.2558 : 1-11) มีข้อมูลพอสรุปได้ดังนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ตั้งอยู่เลขที่ 85 หมู่ 5 ซอย.โทรมา 11 ถนนรัตนวิเชียร์ ตำบลโทรมา อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี 11000 มีพื้นที่ครอบคลุม 2 จังหวัด ดังนี้

1. จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย 6 อำเภอได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอไทรน้อย และอำเภอบางบัวทอง มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี โรงเรียนปากเกร็ด โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี โรงเรียนสตรีนนทบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนเบญจมราชาอนุสรณ์ โรงเรียนบางบัวทอง โรงเรียนศรีบุญยานนท์ โรงเรียนรัตนธิ-เบศร์
โรงเรียนไทรน้อย โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาควม โรงเรียนราชภัฏรณนิคม โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์สิง
หเสนี) นนทบุรี โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี โรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม โรงเรียน
ราชวินิตนนทบุรี

2. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 16 อำเภอได้แก่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา
อำเภอกาชี อำเภอกอทัย อำเภอวังน้อย อำเภอมหาราช อำเภอบางปะอิน อำเภอบางไทร อำเภอ
ท่าเรือ อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอบางซ้าย อำเภอดักไ้ อำเภอบางบาล อำเภอนครหลวง
อำเภอสนา อำเภอบางปะหัน และอำเภอบ้านแพรก มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
สังกัดจำนวนทั้งสิ้น 29 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์
โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์ โรงเรียนวังน้อยโรงเรียนบางปะอิน "ราชานุเคราะห์1" โรงเรียนเสนา "เสนา-
ประสิทธิ์" โรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล" โรงเรียนกาชี "สุนทรวิทยานุกูล" โรงเรียนบางปะหัน
โรงเรียนอุทัย โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคนธ์อุปถัมภ์ โรงเรียนนครหลวง "อุดมรัชต์วิทยา" โรงเรียนบาง
ปะอิน "พนมยงค์วิทยา" โรงเรียนบางซ้ายวิทยา โรงเรียนบางไทรวิทยา โรงเรียนลาดบัวหลวง
ไพโรจน์วิทยา โรงเรียนผักไ้ "สุทธาประมุข" โรงเรียนท่าช้างวิทยาคม โรงเรียนบางบาล โรงเรียน
อุดมศิลป์วิทยา โรงเรียนสาครวิทยา โรงเรียนลาดชะโดสามัคคี โรงเรียนมหาราช "ประชาชนิมิต"
โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูล โรงเรียนวัดโพธิ์ผักไ้ (เวชพันธ์อนุสรณ์) โรงเรียนบ้านแพรกประชาสรรค์
โรงเรียนปากกรานพิทยา โรงเรียนหนองน้ำส้มวิทยาคม โรงเรียนลาดงาประชาบำรุง

วิสัยทัศน์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 เป็นองค์กรการบริหาร จัดการการศึกษาที่
มีคุณภาพได้มาตรฐานสู่สากล

พันธกิจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีการบริหาร
จัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีวินัย มีจิตสำนึก
รักสิ่งแวดลอม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น มีทักษะอาชีพและมีความสามารถตาม
มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

1. สถานศึกษามีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและพร้อม
เข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทักษะอาชีพและพัฒนาสู่สากล
3. ประชากรวัยเรียนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี อย่างทั่วถึงและได้เรียนรู้
ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ
4. ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบริหารงานได้ตามมาตรฐานโดยเน้นการมีส่วนร่วมจาก
ทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

1. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตรและส่งเสริม
ความสามารถทางเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปลุกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงครอบคลุม ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนและปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ
5. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

จุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

1. ผลสัมฤทธิ์ O - NET เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
2. ส่งเสริมศักยภาพด้านภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และ ICT สู่ประชาคมอาเซียนและพลโลก
3. มีความรักชาติและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ วิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพสู่มาตรฐานสากล
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 และสถานศึกษาผ่านการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

ค่านิยมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

“SESAO 3”

S = Service mind จิตบริการ

E = Equality มีความเสมอภาพ

S = Smart เป็นแบบอย่างที่ดี

A = Accountability มีความรับผิดชอบ

O = Organic เป็นองค์กรที่มีชีวิต

3 = การมีส่วนร่วมระหว่าง 3 องค์กรประกอบด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโรงเรียนและชุมชน (ทั้งภาครัฐและเอกชน)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน

2.2.1 ความเป็นมาของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) หมายถึง การทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนในที่สุดท้ายของแต่ละระดับชั้น ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จำนวน 67 มาตรฐานการเรียนรู้ ครอบคลุม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ และการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน). 2557:1-4)

2.2.2 วัตถุประสงค์ของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

1. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
4. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน
5. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ

2.2.3 หลักการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

1. วัดตามคุณภาพผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เป็นจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา
3. จัดทำผังการออกข้อสอบ ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ศึกษานิเทศก์ คณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีส่วนร่วมพิจารณา
4. ให้ครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณสมบัติตามที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) กำหนด มีส่วนร่วมในการออกข้อสอบ โดยมีคณาจารย์มหาวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษาหลักกรองข้อสอบ เน้นข้อสอบแบบ PISA Like
5. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผังการออกข้อสอบ รูปแบบข้อสอบ ตัวอย่างข้อสอบแต่ละรูปแบบ ตัวอย่างกระดาษคำตอบทางเว็บไซต์
6. พัฒนามาตรฐานของการทดสอบให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นโดย
 - 6.1 จัดทำคลังข้อสอบ
 - 6.2 การวัดคุณภาพผู้เรียนรอบด้าน ให้ครอบคลุมมาตรฐานการศึกษา ด้านคุณภาพผู้เรียน เก่ง ดี มีสุข
 - 6.3 จัดทำ E – Testing
7. จัดตั้งศูนย์เครือข่าย สทศ. ประจำภูมิภาค 9 แห่งในมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
8. พัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของบุคลากรทางด้านการทดสอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

2.2.4.1 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบวิชาภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

สาระที่ 1 การอ่าน

การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

สาระที่ 2 การเขียน

การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราว ต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและ บุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็น ภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราว ของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสม สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะข้อสอบ ปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 50 ข้อ 80 คะแนน ปรนัยหลายตัวเลือกมากกว่า 1 คำตอบ 2 ข้อ 20 คะแนน เวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบ 90 นาที

2.2.4.2 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มุ่งให้เยาวชนทุกคนได้เรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ตามศักยภาพ โดยกำหนดสาระหลักที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคนดังนี้

สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ

ความคิดรวบยอดและความรู้สึกเชิงจำนวน ระบบจำนวนจริง สมบัติเกี่ยวกับจำนวนจริง การดำเนินการของจำนวน อัตราส่วน ร้อยละ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับจำนวน และการใช้จำนวนในชีวิต จริง

สาระที่ 2 การวัด

ความยาว ระยะทาง น้ำหนัก พื้นที่ ปริมาตรและความจุ เงินและเวลา หน่วยวัด ระบบ ต่างๆการคาดคะเนเกี่ยวกับการวัด อัตราส่วนตรีโกณมิติ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัด และการนำ ความรู้เกี่ยวกับการวัดไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

สาระที่ 3 เรขาคณิต

รูปเรขาคณิตและสมบัติของรูปเรขาคณิตหนึ่งมิติ สองมิติ และสามมิติ การนิยามภาพแบบจำลองทางเรขาคณิต ทฤษฎีบททางเรขาคณิต การแปลงทางเรขาคณิต (geometric transformation) ในเรื่องการเลื่อนขนาน (translation) การสะท้อน (reflection) และการหมุน (rotation)

สาระที่ 4 พีชคณิต

แบบรูป (pattern) ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน เซตและการดำเนินการของเซต การให้เหตุผล นิพจน์ สมการ ระบบสมการ อสมการ กราฟ ลำดับเลขคณิต ลำดับเรขาคณิต อนุกรมเลขคณิต และอนุกรมเรขาคณิต

สาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

การกำหนดประเด็น การเขียนข้อคำถาม การกำหนดวิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดระบบข้อมูล การนำเสนอข้อมูล ค่ากลางและการกระจายของข้อมูล การวิเคราะห์และการแปลความข้อมูล การสำรวจความคิดเห็น ความน่าจะเป็นการใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นในการอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ และช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตประจำวัน

สาระที่ 6 ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์

การแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ทางคณิตศาสตร์ และการเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ลักษณะข้อสอบ ปรนัย 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 25 ข้อ 80 คะแนน และแบบบรรยายคำตอบที่เป็นค่า / ตัวเลข จำนวน 5 ข้อ 20 คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 90 นาที

2.2.4.3 ขอบเขตและเนื้อหาสาระวิชาวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้กระบวนการในการสืบเสาะหาความรู้ และการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน มีการทำกิจกรรมด้วยการลงมือปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับระดับชั้น โดยได้กำหนดสาระสำคัญ ไว้ดังนี้

สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

สิ่งมีชีวิต หน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต โครงสร้างและหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิต และกระบวนการดำรงชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การถ่ายทอดทางพันธุกรรม การทำงานของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิต วิวัฒนาการและความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต และเทคโนโลยีชีวภาพ

สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

สิ่งมีชีวิตที่หลากหลายรอบตัว ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบนิเวศ ความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ในระดับท้องถิ่น ประเทศ และโลก ปัจจัยที่มีผลต่อการอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร

สมบัติของวัสดุและสารแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค การเปลี่ยนแปลงสถานะ การเกิดสารละลายและการเกิดปฏิกิริยาเคมีของสาร สมการเคมีและการแยกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

ธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง แรงนิวเคลียร์ การออกแรงกระทำต่อวัตถุ การเคลื่อนที่ของวัตถุ แรงเสียดทาน โมเมนต์การเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 พลังงาน

พลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน สมบัติและปรากฏการณ์ของแสง เสียง และวงจรไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า กัมมันตภาพรังสีและปฏิกิริยานิวเคลียร์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาร และพลังงานการอนุรักษ์พลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม

สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

โครงสร้างและองค์ประกอบของโลก ทรัพยากรทางธรณี สมบัติทางกายภาพของดิน หิน น้ำ อากาศ สมบัติของผิวโลก และบรรยากาศ กระบวนการเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลก ปรากฏการณ์ทางธรณี ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศ

สาระที่ 7 ดาราศาสตร์และอวกาศ

วิวัฒนาการของระบบสุริยะ กาแล็กซี เอกภพ ปฏิสัมพันธ์และผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก ความสัมพันธ์ของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก ความสำคัญของเทคโนโลยีอวกาศ

สาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา และจิตวิทยาศาสตร์
ลักษณะข้อสอบ ปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 40 ข้อ 80 คะแนน และแบบบรรยายคำตอบที่เป็นค่า / ตัวเลข จำนวน 5 ข้อ 20 คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 90 นาที

2.2.4.4 ขอบเขตและเนื้อหาสาระวิชาสังคมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคม ที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมโดยได้กำหนดสาระต่างๆไว้ ดังนี้

สาระที่ 1 ศาสนา ศิลธรรมและจริยธรรม

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาการตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต

ระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบันการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลักษณะและความสำคัญ การเป็นพลเมืองดี ความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ปณิธานค่านิยมด้านประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สิทธิ หน้าที่ เสรีภาพการดำเนินชีวิตอย่าง สันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

การผลิต การแจกจ่าย และการบริโภคสินค้าและบริการ การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ และการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

เวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ วิธีการทางประวัติศาสตร์ พัฒนาการของมนุษยชาติ จากอดีตถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์และเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ผลกระทบที่เกิดจาก เหตุการณ์สำคัญในอดีต บุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆในอดีต ความเป็นมาของ ประเทศไทย วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย แหล่งอารยธรรมที่สำคัญของโลก

สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

ลักษณะของโลกทางกายภาพ ลักษณะทางกายภาพ แหล่งทรัพยากร และภูมิอากาศของ ประเทศไทย และภูมิภาคต่างๆ ของโลก การใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์กัน ของสิ่งต่างๆ ในระบบธรรมชาติ ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสิ่งที่ มนุษย์สร้างขึ้น การนำเสนอข้อมูลภูมิสารสนเทศการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ลักษณะข้อสอบ ปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ 50 ข้อ 100 คะแนน ใช้เวลา ในการทำข้อสอบ 90 นาที

2.2.4.5 ขอบเขตและเนื้อหาสาระวิชาภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของ ประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ วัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานใน การพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และ สังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ลักษณะข้อสอบ ปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 50 ข้อ 100 คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 90 นาที

2.2.4.6 ขอบเขตและเนื้อหาสาระวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การ สร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของ การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย กีฬาสากล

ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเล่นในในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบ ข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

ลักษณะข้อสอบ ปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ 36 ข้อ 90 คะแนน ปรนัยหลายตัวเลือก มากกว่า 1 คำตอบ 2 ข้อ 10 คะแนน เวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบ 40 นาที

2.2.4.7 ขอบเขตและเนื้อหาสาระวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มีความรู้ ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทักษะธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์ จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 2 ดนตรี

มีความรู้ ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็น มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีใน รูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มีความรู้ ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด อย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ลักษณะของข้อสอบ ปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 36 ข้อ 90 คะแนน ปรนัย 4 ตัวเลือก 2 คำตอบ จำนวน 2 ข้อ 10 คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 40 นาที

2.2.4.8 ขอบเขตและเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้มี ความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

เป็นสาระเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน การช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และสังคม ได้ในสภาพเศรษฐกิจที่พอเพียง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เน้นการปฏิบัติจริงจนเกิดความมั่นใจและ ภูมิใจในผลสำเร็จของงาน เพื่อให้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง

สาระที่ 2 การออกแบบและเทคโนโลยี

เป็นสาระเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้ กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการ หรือเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เป็นสาระเกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การ แก้ปัญหาหรือ การสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สาระที่ 4 การอาชีพ

เป็นสาระเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของ คุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

ลักษณะของข้อสอบ ปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 41 ข้อ 82 คะแนน และแบบเลือกตอบจากแต่ละหมวดที่สัมพันธ์กัน 3 ข้อ 18 คะแนน ใช้เวลาในการทำ ข้อสอบ 40 นาที

2.2.5 ความสำคัญและการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานไปใช้

จากการศึกษาเอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง “การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน” ของสถาบันทดสอบทางการศึกษา(องค์การมหาชน) (2557 : 15–26) สามารถสรุปถึงความสำคัญและการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ไปใช้ได้ดังนี้

1. ใช้เป็นเกณฑ์การจบการศึกษาในระดับ ป.6 ม.3 และ ม. 6 โดยประกาศใช้ในปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป ให้ใช้ผลการประเมินระดับโรงเรียนร่วมกับการประเมินการทดสอบระดับชาติ ทั้งนี้การสอบ O – NET ที่เป็น Standard Based Achievement Test และสอบ 5 วิชาหลัก คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาอังกฤษ ดังนี้ปีการศึกษา 2555 ใช้สัดส่วนคะแนนของผลการประเมินระดับโรงเรียน ต่อ คะแนนของผลการประเมินระดับชาติ 80 : 20 ปีการศึกษา 2556 ใช้สัดส่วนคะแนนของผลการประเมินระดับโรงเรียน ต่อ คะแนนของผลการประเมินระดับชาติ 70 : 30 ปีการศึกษา 2557 ใช้สัดส่วนคะแนนของผลการประเมินระดับโรงเรียน ต่อ คะแนนของผลการประเมินระดับชาติ 60 : 40 และปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป ใช้สัดส่วนคะแนนของผลการประเมินระดับโรงเรียนต่อคะแนนของผลการประเมินระดับชาติ 50 : 50

2. ใช้เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกเข้าเรียนต่อชั้น ม.1 และ ม. 4 ในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและเป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

3. ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน และการบริหารสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้นำเสนอการนำคะแนน O - NET ไปใช้ในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพผู้เรียนดังนี้

1. ระดับนักเรียน นักเรียนสามารถดูผลคะแนนของตนในแต่ละวิชาว่าสูงกว่าหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับโรงเรียนระดับสังกัดและระดับประเทศ เพื่อเป็นการประเมินและพัฒนาตนเองให้มีผลการเรียนดียิ่งขึ้น

2. ระดับครูผู้สอน ครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาสามารถดูผลคะแนนรายวิชาที่ตนเองสอนจากใบรายงานผลการทดสอบระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ฉบับที่ 1 เป็นการรายงานผลการสอบรายบุคคลของนักเรียนทั้งโรงเรียน

3. ระดับผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารต้องพิจารณาค่าสถิติในทุกกลุ่มสาระวิชาและแยกย่อยรายมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งผู้บริหารสามารถพิจารณาผลการสอบในภาพรวมของวิชาจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนเทียบกับโรงเรียนที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันหรือโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดเดียวกันที่มีสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนที่ใกล้เคียงกันและระดับประเทศเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นโดยใช้ระบบการนิเทศฯแล้วส่งเสริมสนับสนุนฯ

4. ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ในใบรายงานผลฉบับที่ 2 และ 3 ค่าสถิติระดับศูนย์สอบ (ป.6 และ ม.3) แยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ แสดงคะแนนเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษานำไปใช้ส่งเสริมสนับสนุนฯสถานศึกษาในสังกัดได้

5. ระดับสังกัด ต้นสังกัดของโรงเรียนทุกโรงเรียนสามารถนำผลการสอบ O-NET ไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนาครูผู้สอนในสังกัดให้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่สอน กระตุ้นผู้บริหารสถานศึกษาให้หันเหศกำกับติดตาม จัดทำระบบช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งผลักดันให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ระดับประเทศ กระทรวงศึกษาธิการนำผลการทดสอบ O-NET ไปส่งเสริมสนับสนุนให้ภายในปี พ.ศ. 2561 ให้มีผลการทดสอบ O-NET 5 วิชาหลักของนักเรียนทั้งประเทศมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ.2552 ถึง พ.ศ.2561) ให้คนไทยและการศึกษาไทยมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

นอกจากนี้สำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังได้เสนอ “ปัจจัยสู่ความสำเร็จ” ดังนี้

1. การบริหารจัดการโครงการและกิจกรรมในการยกระดับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานของทุกระดับต้องมีการบูรณาการเชื่อมโยงกันทั้งระบบ ตั้งแต่ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
2. ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนต้องมีความตระหนัก ให้ความสำคัญและร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจัง
3. ต้องมีระบบติดตามประเมินผลการดำเนินงานขับเคลื่อนการยกระดับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานที่เข้มแข็งโดยมีการติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆและประเมินผลการดำเนินงานระยะครึ่งปีและสิ้นสุดปีงบประมาณ
4. ติดตามข่าวสาร ความเคลื่อนไหวที่เว็บไซต์ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการวางแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

2.2.6 สถิติของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557

จากการศึกษาเอกสารข้อมูลสารสนเทศ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 สรุปเป็นตารางแสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังตารางที่ 2.1 – 2.3

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. 2556 : 8)

ระดับ	กลุ่มสาระการเรียนรู้							
	ภาษาไทย	สังคม	อังกฤษ	คณิต	วิทย์	สุขศึกษา	ศิลปะ	การงานฯ
ประเทศ	54.48	47.12	28.71	26.95	35.37	56.67	43.31	47.39
สพฐ.	54.57	47.15	28.29	26.94	35.40	56.93	43.41	47.69
สพม.3	56.93	50.05	29.90	28.18	36.94	58.71	45.61	50.92

จากตารางที่ 2.1 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 มีค่าสูงกว่าระดับประเทศและระดับ สพฐ. ทุกรายวิชา มี 4 รายวิชา คือ วิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และศิลปศึกษา ที่มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50

ตารางที่ 2.2 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานปีการศึกษา 2556 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3. 2557 : 8)

ระดับ	กลุ่มสาระการเรียนรู้							
	ภาษาไทย	สังคม	อังกฤษ	คณิต	วิทย์	สุขศึกษา	ศิลปะ	การงานฯ
ประเทศ	44.25	39.37	30.35	25.45	37.95	58.30	43.65	44.46
สพฐ.	44.43	39.43	29.99	25.41	38.04	58.72	43.88	44.82
สพม.3	46.87	41.58	31.35	26.13	39.24	60.07	45.38	47.20

จากตารางที่ 2.2 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 มีค่าสูงกว่าระดับประเทศและระดับ สพฐ. ทุกรายวิชา แต่มีเพียง 1 รายวิชาที่มีคะแนนมากกว่าร้อยละ 50 คือ รายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ตารางที่ 2.3 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานปีการศึกษา 2557ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3. 2558 : 8)

ระดับ	กลุ่มสาระการเรียนรู้							
	ภาษาไทย	สังคม	อังกฤษ	คณิต	วิทย์	สุขศึกษา	ศิลปะ	การงานฯ
ประเทศ	35.20	46.79	27.46	29.65	38.62	59.32	43.14	45.42
สพฐ.	35.39	46.94	27.09	28.59	38.77	59.72	43.24	45.87
สพม.3	36.70	48.71	28.40	31.40	41.38	62.49	46.90	47.45

จากตารางที่ 2.3 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 มีค่าสูงกว่าระดับประเทศและระดับ สพฐ. ทุกรายวิชา แต่มีเพียง 1 รายวิชาที่มีคะแนนมากกว่าร้อยละ 50 คือ รายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ตารางที่ 2.4 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานปีการศึกษา 2557- 2557 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปี พ.ศ.	กลุ่มสาระการเรียนรู้							
	ภาษาไทย	สังคม	อังกฤษ	คณิต	วิทย์	สุขศึกษา	ศิลปะ	การงานฯ
2555	56.93	50.05	29.90	28.18	36.94	58.71	45.61	50.92
2556	46.87	41.58	31.35	26.13	39.24	60.07	45.38	47.20
2557	36.70	48.71	28.40	31.40	41.38	62.49	46.90	47.45

จากตารางที่ 2.4 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 – 2557 พบว่า มี 4 รายวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยลดลงคือ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี และเมื่อคิดค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2555 – 2557 มีเพียง 1 รายวิชาที่มีคะแนนมากกว่าร้อยละ

ละ 50 คือวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

2.2.7 การวัดและประเมินผลในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 28–29) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุง การเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถ ดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุน การตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหา ด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาใน การดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและ ประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็น ข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติ ร่วมกัน

2.2.7.1 หลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2554 : 12)เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการ เรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไป ปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจผลการเรียน สถานศึกษาต้องมี กระบวนการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างมี คุณภาพและประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการ ประเมินภายนอกตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาได้ สถานศึกษาจึงควรกำหนดหลักการ ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาส ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
2. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินใจผลการ เรียน

3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรสถานศึกษา และจัดให้มีการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ต้องวัดด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างรอบด้านทั้งด้านความรู้ ความคิด กระบวนการ พฤติกรรมและเจตคติ เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติวิชา และระดับชั้นของผู้เรียน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้
5. การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้
7. ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและระหว่างรูปแบบการศึกษาต่าง ๆ
8. ให้สถานศึกษาจัดทำและออกเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผลการเรียนรู้ รายงานผลการเรียน แสดงวุฒิการศึกษา และรับรองผลการเรียนของผู้เรียน

2.2.7.2 องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2554 : 13) กำหนดจุดหมายสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลกกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระมีความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายวิชาบนพื้นฐานของตัวชี้วัดในรายวิชา พื้นฐานและผลการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมตามที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลายจากแหล่งข้อมูลหลายๆแหล่ง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนโดยวัดและประเมินการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน สังเกตพัฒนาการและความประพฤติของผู้เรียน สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม ผู้สอนควรเน้นการประเมินตามสภาพจริงเช่นการประเมินการปฏิบัติงานการประเมินจากโครงการหรือการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน ฯลฯ ควบคู่ไปกับการใช้การทดสอบแบบต่างๆ อย่างสมดุล ต้องให้ความสำคัญกับการประเมินระหว่างเรียนมากกว่าการประเมินปลายปี/ปลายภาค และใช้เป็นข้อมูลเพื่อประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและการจบการศึกษาในระดับต่างๆโดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน เป็นการประเมินศักยภาพของผู้เรียนในการอ่านหนังสือเอกสารและสื่อต่างๆ เพื่อหาความรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ ความสุนทรีย์และประยุกต์ใช้ แล้วนำเนื้อหาสาระที่อ่านมาคิดวิเคราะห์นำไปสู่การแสดงความคิดเห็นการสังเคราะห์สร้างสรรค์การแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆ และถ่ายทอดความคิดนั้นด้วยการเขียนที่มีสำนวนภาษาถูกต้อง มีเหตุผลและลำดับขั้นตอนในการนำเสนอ สามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านได้อย่างชัดเจนตามระดับความสามารถในแต่ละระดับชั้น กรณีผู้เรียนมีความบกพร่องในกระบวนการด้านการเห็นหรือที่เกี่ยวข้องทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน สถานศึกษาสามารถปรับวิธีการประเมินให้เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายนั้นการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน สถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสรุปผลเป็นรายปี/รายภาคเพื่อวินิจฉัยและใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนและประเมินการเลื่อนชั้นตลอดจนการจบการศึกษาระดับต่างๆ

1. การอ่าน (รับสาร) หนังสือเอกสารโทรทัศน์อินเทอร์เน็ตสื่อต่างๆ ฯลฯ แล้วสรุปเป็นความรู้ความเข้าใจของตนเอง

2. คิดวิเคราะห์ วิเคราะห์สังเคราะห์หาเหตุผล แก้ปัญหาและสร้างสรรค์

3. เขียน (สื่อสาร) ถ่ายทอดความรู้ความคิดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ

3. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นการประเมินคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ ในการประเมินให้ประเมินแต่ละคุณลักษณะแล้วรวบรวมผลการประเมินจากผู้ประเมินทุกฝ่ายและแหล่งข้อมูลหลายแหล่งเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาสู่การสรุปผลเป็นรายปี/รายภาคและใช้เป็นข้อมูลเพื่อประเมินการเลื่อนชั้นและการจบการศึกษาระดับต่าง

4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน (ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และผู้เรียนวิชาทหาร ชุมนุม/ชมรม) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนและเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรมและใช้เป็นข้อมูลประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและการจบการศึกษาระดับต่างๆ

2.3 ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน(O-NET)

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน เป็นการวัดผลการเรียนรู้รายย่อยระดับชาติ ซึ่งเป็น การวัดผลของกระบวนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอันก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สะสมระยะยาวในตัวผู้เรียน เพื่อนำผลการวัดไปใช้ในการเปรียบเทียบ บ่งชี้ ประเมิน และกำหนดนโยบายการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 6) กล่าวว่า ที่ผ่านมาพบว่าคุณภาพการศึกษายังไม่เป็นที่พอใจของสังคม เด็กวัยเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 มาตรฐานความสามารถยังได้คะแนนต่ำในเรื่องของการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจาร์ณญาณและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ของ The Programme for International Student Assessment (PISA) ที่ประเมินจากผู้ที่จบการศึกษาภาคบังคับหรือกลุ่มอายุ 15 ปีก็พบว่าคะแนนเฉลี่ยยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงมีนักวิจัยได้ทำการศึกษาถึงตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน หลายท่าน โดย

ศศิธร สุริยา (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนกวดวิชา สภาพแวดล้อมในโรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

เอื้อมพร หลินเจริญและคณะ (2552 : 86-95) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำพบว่า นักเรียนยังให้ความสำคัญกับการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน น้อย เนื่องจากยังไม่ทราบว่าผลที่ได้ถูกนำไปใช้อย่างไร พฤติกรรมการสอน ระดับความยากของข้อสอบ นโยบายโรงเรียนในการบริหารวิชาการ สภาพครอบครัว สภาพแวดล้อมของโรงเรียน มีผลต่อคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน อีกทั้งครูและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าข้อสอบมีความยากเพราะข้อคำถามเน้นการคิดวิเคราะห์

สฤทธิพร เขาวนชัย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า คุณภาพการสอนของครู และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมส่งผลต่อคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน

จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ พฤติกรรมการสอนของครู สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

สิฏฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลพบุรี เขต 2 พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนกวดวิชา การเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และความพร้อมของนักเรียน สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

จตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า เมื่อแบ่งตัวแปรออกเป็นระดับ คือ ระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และ ระดับโรงเรียน ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในระดับนักเรียน มีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ระดับห้องเรียน มีตัวแปรคุณภาพการสอนของครู ประสบการณ์การสอนของครู และบรรยากาศการเรียนการสอน ระดับโรงเรียนมีตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร ขนาดโรงเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลวิจัยข้างต้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์กรอบแนวคิดในตารางที่ 1.1 และสังเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมในโรงเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ซึ่งมีรายละเอียดของตัวแปร ดังต่อไปนี้

2.3.1 ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน

2.3.3.1 ความหมายของความรู้พื้นฐานเดิม

สาคร กิ่งจันทร์ (2545 : 10) ให้ความหมายว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ผลการเรียนรู้สะสมระดับชั้นที่ต่ำกว่าชั้นที่กำลังศึกษา

กอบชัย โภธินาแค (2546 : 7) ได้ศึกษาและสรุปความหมายของ ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ความรู้ที่นักเรียนเคยได้รับประสบการณ์หรือเรียนมาแล้ว เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนเนื้อหาในระดับต่อไป

วาทัญญ บัวทอง (2548 : 9) ให้ความหมายว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ผ่านมาแล้วเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์การเรียนรู้เดิม พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านมาของนักเรียนหรือจากแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิมของแต่ละวิชาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 : 30) ได้ศึกษาและสรุปว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ผ่านมาแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์เดิมที่มีความสำคัญในการเรียนเนื้อหาในระดับต่อไป

สิฏฐารัตน์ ชันทอง (2555 : 15) สรุปว่า ความรู้พื้นฐานเดิม เป็นความรู้ ความสามารถเดิมของนักเรียนที่มีอยู่ก่อนแล้ว เกิดจากการสะสมความรู้ ประสบการณ์ และการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนเรื่องต่อไป ซึ่งวัดได้จากเกรดเฉลี่ยสะสม

จากความหมายของความรู้พื้นฐานเดิม ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์เดิม หรือ เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่มีอยู่ก่อนหรือเรียนมาแล้ว สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบ

2.3.1.2 ความสำคัญของความรู้พื้นฐานเดิม

สาคร กิ่งจันทร์ (2545 : 24) กล่าวว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมดี ถือว่าเป็นการเตรียมตัวในการศึกษารายวิชาต่างๆได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมไม่ดีจะขาดการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ในรายวิชาต่างๆ บางครั้งทำให้การเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่สำคัญของครูที่จะมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิม โดยครูผู้สอนควรมีการสอนซ่อมเสริมหรือช่วยเหลือพิเศษแก่เด็กรายบุคคล

นิพนธ์ สิ้นพูน (2545 : 33) กล่าวว่า การวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน จะช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่า ระดับความรู้พื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนมีมากน้อยเพียงใด มีข้อบกพร่องที่จุดไหน และข้อบกพร่องนั้นมีสาเหตุมาจากสิ่งใด เมื่อครูผู้สอนทราบระดับความรู้พื้นฐานของนักเรียนแล้ว จะประเมินได้ว่า นักเรียนแต่ละคนพร้อมที่จะเรียนในเนื้อหาใหม่ได้แล้วยัง ถ้าเขาพร้อมจะ

เรียน ก็จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อไปได้ แต่ถ้าพบว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานยังไม่เพียงพอ ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้พื้นฐานเดิมตามข้อบกพร่องที่พบนั้นเสียก่อน การวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนก็สามารถทำได้หลายวิธี เช่น ดูจากผลการเรียนในชั่วโมงก่อน หรือทำการทดสอบความรู้ก่อนสอน ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้ อาจเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นหรือแบบทดสอบมาตรฐานก็ได้

ทัศนรงค์ จารุเมธิชน (2548 : 53) ศึกษาและสรุปความสำคัญของความรู้พื้นฐานเดิมว่า

1. ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนสามารถพยากรณ์ขีดของระดับหรืออัตรา

ความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้

2. ความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนช่วยให้โรงเรียนสามารถกำหนดกิจกรรมการเรียน

การสอนส่วนใหญ่ได้อย่างไม่มีปัญหา

ชนะ ภูมิลี (2549 : 31) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานเดิมประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนเรื่องใหม่ การที่มีความรู้พื้นฐานเดิมอยู่มากจะเป็นฐานสำคัญช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น เร็วขึ้น และมั่นคงขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ส่วนนักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานเดิมต่ำมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เชิดศักดิ์ ไอรณรัตน์ (2548 : 1-2) กล่าวว่า การเรียนอย่างมีความหมาย คือการที่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมได้ หลักสำคัญ 3 ประการที่จะก่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้นี้ได้แก่

1. ความตั้งใจของนักเรียนที่จะสร้างความเข้าใจกับเนื้อหาบทเรียน
2. เนื้อหาบทเรียนที่ได้รับการจัดเตรียมในรูปแบบที่สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน
3. พื้นฐานความรู้ของนักเรียน

การเรียนที่ก่อให้เกิดความหมายนั้น ต้องได้รับความร่วมมือทั้งจากผู้เรียนและผู้สอน นักเรียนมีหน้าที่ตั้งใจ ทำความเข้าใจในบทเรียน และเชื่อมโยงเนื้อหาดังกล่าวกับความรู้ที่มีอยู่เดิม ครูนั้นมีหน้าที่ต้องประเมินพื้นฐานความรู้ของนักเรียนและจัดการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน การจัดการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน เริ่มต้นจากการจัดเตรียมสื่อการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนสร้างความเชื่อมโยงกับความรู้เดิม และคอยส่งเสริมให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมตลอดการสอน

วิจารณ์ พานิช (2554 : 96) ความรู้เดิม หรือ ต้นทุนความรู้ ทำให้เกิดการคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ เกิดจากความจำระยะยาวเป็นฐาน ความเข้าใจนั้นเกิดจากการเอาความรู้เดิมมาใช้ แก้ปัญหา แล้วเกิดเป็นความรู้ใหม่หรือขยายความรู้เดิม การเรียนรู้ที่แท้จริงจึงเป็นกระบวนการที่ ซับซ้อนหลากหลายขั้นตอน ต้องมีการลงมือทำด้วยตนเองเพื่อดึงเอาความรู้และทักษะอยู่แล้วออกมา ใช้ ให้การลงมือปฏิบัตินั้นสร้างประสบการณ์ใหม่ ที่นำไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ ต่อยอดหรือขยายหรือ เจาะลึกไปจากความรู้เดิม

จากข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน สามารถสรุปได้ว่า ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์เดิม หรือ เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่มี อยู่ก่อนหรือเรียนมาแล้ว สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบ ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนสามารถ พยากรณ์ความสามารถในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมที่ดี เป็นฐานสำคัญช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น เร็วขึ้น หากมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ถูกต้องจะทำให้เกิดความจำ

ระยะยาว ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนสามารถวัดได้จากผลการเรียนที่ผ่านมา หรือเกรดเฉลี่ยสะสม การวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนจะช่วยให้ครูประเมินความพร้อมของนักเรียน รู้สาเหตุ ข้อบกพร่อง แก้ไขให้ถูกต้อง สามารถทบทวน ตรวจสอบ ความรู้เดิมหรือกระตุ้นความรู้เดิม และช่วยให้ครูวางแผนการสอนได้เหมาะสม

จากการศึกษาความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

2.3.2 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

2.3.2.1 ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (2543 : 38) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพที่บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิชาญ สุวรรณวงศ์ (2545 : 12) ได้ศึกษาและสรุปว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ในโรงเรียน ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่นเป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้อย่างหลากหลาย มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเรียนรู้ และไม่มีมลภาวะ

ราตรี ลกะวงศ์ (2548 : 10) ได้ศึกษาและสรุปว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง ลักษณะใด ๆ ในโรงเรียนที่เป็นสิ่งเร้า ที่มีศักยภาพและมีอิทธิพลต่อนักเรียน จะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการรับรู้ ประทับใจ ไม่ว่าจะเป็นการบริหาร บรรยากาศ การเรียนการสอน อาคารสถานที่ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับผู้บังคับบัญชา ครูผู้สอนกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และบุคลากรอื่นๆ ซึ่งลักษณะต่างๆ เหล่านี้ สามารถตรวจสอบได้ โดยการสังเกต สอบถาม หรือวิธีอื่นๆที่เหมาะสม

วารี ลิ้มเส็ง (2550 : 17-18) ได้ศึกษาและสรุปความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง ลักษณะใด ๆ ก็ตามในโรงเรียนที่เป็นสิ่งเร้า ที่มีศักยภาพและมีอิทธิพลต่อนักเรียน มีผลต่อการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ทั้งที่มีขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือที่มนุษย์สร้างขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ รวมถึง การบริหาร บรรยากาศการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2550 : 70) ได้ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต และสถานการณ์ต่างๆ ที่บุคคลสร้างขึ้น สิ่งที่มีชีวิตได้แก่ มนุษย์ สัตว์ พืช สิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ อาคารสถานที่ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และสถานการณ์ที่บุคคลสร้างขึ้น

ประสงค์ วงศาโรจน์ (2551 : 11) ได้ให้ความหมายสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สถานการณ์ ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม แนวความคิด ความรู้สึก เหตุการณ์บรรยากาศ ระบบ

การศึกษา การปกครอง กิจกรรม ศักยภาพของบริเวณอาคารสถานที่ สิ่งต่างๆ ทัวไป ที่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และพัฒนาคน ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์และจิตใจของนักเรียนในโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 13-14) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนหมายถึงดังนี้

1. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่น เป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี
2. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ปลอดภัย
3. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและเสริมสร้างการเรียนรู้

เรียนรู้อย่างหลากหลาย

4. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีสิ่งยั่วยุ
5. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีมลภาวะลดลง

ทรศนีย์ วรหาคำ (2554 : 13) ได้ศึกษาและสรุปว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่สวยงาม ร่มรื่น เป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเรียนรู้ และไม่มีมลภาวะ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นส่งเสริม สนับสนุน ให้นักเรียน สามารถพัฒนาตนเองให้ไปสู่จุดหมายตามที่โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นๆ กำหนด

จากความหมายที่ได้ศึกษามาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียน ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีศักยภาพและอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่น ไม่มีมลภาวะ ความเป็นสัดส่วนของอาคารสถานที่ และมีความปลอดภัย บรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในโรงเรียน และการบริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

2.3.2.2 ความสำคัญของสภาพแวดล้อมโรงเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 (2543 : 2-6) ได้ให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมโดยบัญญัติไว้ในหมวด 4 มาตรา 24 การจัดการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ (5) ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554 : 14) ได้กำหนดมาตรฐานเพื่อใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียงใช้การได้ดี นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและหรือเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้แก่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด อาคารเรียนอาคารประกอบ แหล่งเรียนรู้ การบริการ สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน โดยมีตัวบ่งชี้ 11.1 ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียนมั่นคงสะอาดและปลอดภัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียงอยู่ในสภาพใช้การได้ดีสภาพแวดล้อมร่มรื่นและมีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียนนั้นคือ สถานศึกษามีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ โรงอาหาร ห้องประชุมที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ มีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อ

วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ พอเพียงกับผู้เรียนและอยู่ในสภาพใช้การได้ดี มีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ร่มรื่น และมีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียนภายในสถานศึกษา

สำนักทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554 : 7) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมและการบริการ ก็เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา สถานศึกษาที่มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียนที่มั่นคงและสะอาด มีแหล่งเรียนรู้เพียงพอ ทำให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ในสถานศึกษา ได้อย่างมีความสุข ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งจะส่งผลถึงความสำเร็จในการเรียนด้วย

อรพันธ์ ประสิทธิรัตน์ (2545 : 27-59) ได้ให้ความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมจะสนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เช่น ห้องเรียนที่มีความสะดวกสบาย มีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนครบถ้วน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน ผู้สอนมีความสุขในการสอน

2. สภาพแวดล้อมจะสนับสนุนการเรียนในหลายด้าน เช่น ทำให้นักเรียนเกิดความประทับใจ เป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียน เปลี่ยนเจตคติไปในทางที่ดีมีความรู้สึกพึงพอใจ สนใจ อยากเรียน อยากรู้

3. สภาพแวดล้อมจะช่วยจัดประสบการณ์ที่พึงประสงค์แก่ผู้เรียน การปะทะ สัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ เป็นการกระตุ้นประสาทสัมผัสและสร้างประสบการณ์ สภาพแวดล้อมที่ดีจะเป็นตัวกำหนดประสบการณ์ของผู้เรียน

4. สภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน มีการแสดงออกทางกายวาจา และใจ ตามแบบอย่างที่ดีที่สังคมยอมรับ มีคุณธรรมและจริยธรรมที่เป็นเครื่องหมายของคนดี มีความประพฤติปฏิบัติที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี มีการหล่อหลอมและเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์

5. สภาพแวดล้อมมีส่วนช่วยในการควบคุมชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัย ผู้เรียนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ก็จะรู้จักสำรวม อยู่ในระเบียบวินัยมากขึ้น ชั้นเรียนจะมีระเบียบ ระบบ และง่ายสำหรับผู้สอนมากขึ้น

6. สภาพแวดล้อมเป็นแหล่งทรัพยากรการเรียน สถาบันหลายแห่งเห็นความสำคัญของมุมวิชาการศูนย์วิชาการ มุมสื่อการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนและผู้สอนสามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ตลอดเวลา สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบฝึกเด็กเป็นศูนย์กลางได้อย่างดี แหล่งทรัพยากรการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความรับผิดชอบ สร้างนิสัยใฝ่เรียนใฝ่รู้ ศึกษา ค้นคว้าหาด้วยตนเอง ไม่ยึดติดอยู่แต่เฉพาะความรู้ที่ได้จากผู้สอน

7. สภาพแวดล้อมจะเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี จะทำให้บรรยากาศในการเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีความสะดวก สบาย สงบ ปราศจากสิ่งรบกวน จะช่วยสร้างบรรยากาศทางวิชาการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้หรือทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ อย่างตั้งใจและมีสมาธิ ยิ่งถ้าผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นซึ่งจัดว่าเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านจิตภาพมีบุคลิกลักษณะที่อบอุ่น เป็นมิตร ก็จะยิ่งทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์

8. สภาพแวดล้อมจะช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน การจัดสถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ง่ายต่อการเคลื่อนไหวโยกย้าย จะทำให้ผู้สอนไปถึงตัวผู้เรียนได้สะดวก ผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่หน้าชั้นเสมอไป ผู้สอนอยู่ท่ามกลางผู้เรียนจะมีความใกล้ชิดกับผู้เรียน ผู้เรียนจะลดความกลัว กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็นและมีเจตคติที่ดีต่อผู้สอน

9. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม จะช่วยลดความเมื่อยล้าหรือความอ่อนเพลียทางด้านสรีระของผู้เรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ที่พอเหมาะกับร่างกายผู้เรียน ช่วยให้การนั่งสบาย สามารถนั่งได้นาน ๆ โดยไม่ปวดหลัง การให้แสงสว่างในห้องเรียนที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนคลายความเมื่อยล้าของสายตา นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาด้วย

ราตรี ละครวงศ์ (2548 : 11) ได้สรุปว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจนเป็นการเรียนรู้ ตามหลักการและทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาที่มีการศึกษาถึงเรื่องพันธุกรรมสิ่งแวดล้อม ทำให้ทราบว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยอิทธิพลที่เปลี่ยนแปรจนเป็นการเรียนรู้ แล้วยังมีอิทธิพลอื่นอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สำคัญคือ สภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู การคบเพื่อน การสังคม การศึกษา การสมาคม ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ดินฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร น้ำ สื่อมวลชน โรคภัยไข้เจ็บ อุบัติเหตุ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งทำให้พฤติกรรมของคนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือไม่ดี

อรุณชัย กัณฑ์ภา(2548 : 21) ได้สรุปแนวคิดและหลักความสำคัญที่ได้กล่าวถึงในด้านการจัดสภาพแวดล้อมในองค์กร โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่จะต้องเสริมสร้างผู้เรียนได้รับโอกาสอันพึงที่ควรจะได้รับในการพัฒนาศักยภาพตามวัย การจัดสภาพแวดล้อมในทุกๆด้านที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สภาพแวดล้อมที่ดี จึงหมายถึง ส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ มีความปลอดภัย มีแรงจูงใจและเกิดความสุข ความเต็มใจในการแสวงหาความรู้ตรงกันข้าม โรงเรียนที่ขาดการเอาใจใส่ในด้านสภาพแวดล้อมหรือไม่เห็นความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมจะทำให้บุคลากรทั้งในและนอกสถานศึกษาขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดี มีบรรยากาศที่น่าเบื่อ ขาดความอบอุ่นและบรรยากาศที่เป็นมิตร และขาดศรัทธาต่อโรงเรียน ทำให้ส่วนประกอบของคำวิจารณ์องค์กรแห่งการเรียนรู้ขาดความสมบูรณ์ตามมาในที่สุด

กรมวิชาการ (2549 : 18) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนนั้น นับว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการบริหารโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุข มุ่งเน้นการเรียนการสอนตามธรรมชาติ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง

ทัศนาศ แก้วพลอย (2544 : 198-199) กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนว่า อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมต่างๆในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าตัวครูที่สร้างความเจริญงอกงามและพัฒนาการทุกด้านให้กับผู้เรียน อีกทั้งยังมีอิทธิพลเหนือจิตใจและพฤติกรรม ตลอดจนขวัญกำลังใจในการทำงานให้กับบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา

2.3.2.3 ประเภทและการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 18–20) ระบุ การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนสามารถจัดได้ 3 ลักษณะ คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางวิชาการ และสภาพแวดล้อมทางการบริหาร

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน ห้องเรียน ครุภัณฑ์ และวัสดุต่างๆ สิ่งชีวิตที่แสดงลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ได้แก่ ความชุ่มชื้น การถูกสุขลักษณะ ความร่มรื่นและความสวยงาม ความเป็นระเบียบ และความสะอาด การจัดและสร้างสิ่งแวดลอมทางกายภาพเป็นเรื่องของแต่ละโรงเรียนที่มีสภาพปัญหาและความต้องการแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับแนวคิดของบุคลากรภายในโรงเรียนนั้นๆ ที่จะสร้าง

2. สภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการต่างๆ ที่ให้ผูเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ได้มากที่สุดภายใต้บรรยากาศที่นักเรียนรู้ การจัดสิ่งแวดลอมที่ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศดังกล่าว สามารถทำได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การให้ผูเรียนเป็นจุดศูนย์กลางของการเรียน การสอนการดำเนินกิจกรรม และการส่งเสริมความสามารถทางการเรียนของแต่ละบุคคล

3. สภาพแวดล้อมทางการบริหารและการจัดการ ได้แก่ การดำเนินการใดๆ ภายในโรงเรียนให้การปฏิบัติงานสำเร็จลงด้วยความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร การดำเนินงานอย่างมีระบบ ลักษณะของการบริหารและการจัดการที่ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดี เริ่มจากการกำหนดนโยบาย ควรให้บุคลากรมีส่วนร่วม มีการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสภาพปัจจุบันมากำหนดเป็นนโยบาย ในการแก้ปัญหาและการพัฒนางานโรงเรียน

กรมวิชาการ (2549 : 18) กล่าวถึง การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในโรงเรียน ควรคำนึง ดังนี้

1. สถานที่ บริเวณโรงเรียน ได้แก่ อาคารเรียน โรงอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม ต้องคำนึงถึงความสะอาด ร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ และความปลอดภัยการจัดห้องเรียน ต้องคำนึงถึงรูปแบบการจัดที่นั่งนักเรียน การจัดมุมกิจกรรมในห้องเรียน ป้ายนิเทศ ชั้นวางสื่อ อุปกรณ์ มุมเสริมความรู้นักเรียน เป็นต้น

2. ครูและบุคลากร ควรมีลักษณะดังนี้

2.1 มีลักษณะเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย และมีขันติธรรมทางวิชาการ

2.2 มีวิสัยทัศน์กว้างไกล

2.3 มีทักษะการจัดการ

2.4 มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความกระตือรือร้น

2.5 มีสุขภาพและบุคลิกดี

2.6 ยิ้มแย้มแจ่มใส น้ำเสียงนุ่มนวล อ่อนหวาน มีอารมณ์ขัน

2.7 ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความเห็นใจ ความเข้าใจ

2.8 มีเจตคติที่ดีต่อการสอน

3. การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน

3.1 ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับ

นักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย
 4. การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบรรยายของการเรียนรู้ โดยนำสื่อวัตกรรมการมาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้
 5. การจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการในโรงเรียน โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา เช่น
 - 5.1 ผู้บริหารและครูที่เป็นกัลยามิตร
 - 5.2 ศูนย์รวมสารสนเทศ
 - 5.3 มุมนิทรรศการ
 - 5.4 พิพิธภัณฑ์การศึกษาในโรงเรียน
 - 5.5 ห้องวิชาการ ห้องปฏิบัติการ
 - 5.6 ห้องสมุด ห้องเกม
 - 5.7 ศูนย์สื่อการศึกษา
 - 5.8 ห้องโสตทัศนอุปกรณ์
 - 5.9 อุทยานการศึกษา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 24) ได้กำหนดมาตรฐานของอาคารสถานที่ได้ดังนี้

1. ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ควรมีความมาตรฐานสากล มีอุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนครบและทันสมัย ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็น และควรเป็นห้องเฉพาะของแต่ละวิชา
2. ห้องพักอาจารย์ ต้องคำนึงถึงความสะดวกต่อการทำงานของอาจารย์ ควรเป็นห้องที่มีอุปกรณ์ในการเตรียมการสอนครบ มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีที่พักผ่อนในเวลาว่างเพื่อจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ด้วยกัน จะได้เกิดความสนิทสนมกลมเกลียวกัน
3. ห้องพักผู้เรียน ต้องเป็นสถานที่ให้ผู้เรียนได้พบปะพูดคุยกับเพื่อน หรืออาจมีกีฬาในร่มรวมอยู่ด้วยกันได้
4. ห้องน้ำ ห้องส้วม มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้ ห้องน้ำชาย - หญิง ต้องแยกออกจากกัน มีสุขภัณฑ์ เครื่องอำนวยความสะดวกพร้อม เช่น สบู่ กระดาษชำระ ฯลฯ อากาศถ่ายเทได้ดี
5. ห้องสมุด มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน ต้องมีหนังสือที่จำเป็นสำหรับการศึกษา ค้นคว้า มีอากาศถ่ายเทได้ดี มีการฝึกให้ผู้เรียนใช้ห้องสมุดเป็นด้วย
6. ห้องเรียน ต้องออกแบบให้ถูกสุขลักษณะ ทางระบายอากาศต้องมีการถ่ายเทได้ดี สำหรับบริเวณที่พักผ่อนหย่อนใจ บริเวณรอบอาคารทั่ว ๆ ไป ควรมีพวงลมไม้ ตลอดทั้งทางเดินที่ปลอดภัย ที่นั่งพักผ่อนผู้เรียนควรจัดไว้เป็นมุม ๆ
7. โรงอาหารต้องออกแบบให้โปร่ง สะดวกสบายต่อการทำความสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่มีสิ่งรบกวนและต้องรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

จากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียนหมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียน ได้แก่ บรรยากาศ การเรียนการสอน ระบบการศึกษา การปกครอง กิจกรรม การบริการ บริเวณอาคารสถานที่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่มีศักยภาพ และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม สภาพแวดล้อมในโรงเรียนแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนทางกายภาพ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ทางวิชาการ และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนทางการบริหารและจัดการ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสำคัญในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เป็นแหล่งเรียนรู้ และจัดประสบการณ์ การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ดี และทำให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

2.3.3 พฤติกรรมการสอนของครู

2.3.3.1 ความหมายของพฤติกรรมการสอน

จินดา ทับจีน (2546 : 33) กล่าวว่าพฤติกรรมการสอนหมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของครูในขณะที่ทำการสอนแต่ละครั้ง ด้วยการใช้เทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้าและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน เป็นการเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้มาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดมากที่สุดและเกิดผลดีที่สุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

วชิราพร มหาวงศนันท์ (2546 : 18) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียน ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณธรรม ค่านิยม ค่านิยมอันพึงประสงค์การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ ศึกษาค้นคว้า ทดลองและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ตามความสนใจด้วยวิธีการ กระบวนการและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่เชื่อมโยงกับชีวิตทั้งในและนอกห้องเรียน มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด

จิตราภรณ์ พงษ์มาลี (2550 : 52) ให้ความหมายของพฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูในขณะที่สอนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติจริง และฝึกปรับปรุงตนเองด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่ม การใช้คำถามในการกระตุ้นและเสริมแรงให้เกิดการอยากเรียนรู้ การใช้แหล่งเรียนรู้และสื่อการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตเพื่อฝึกคิดการแก้ปัญหาแบบบูรณาการ การแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง การสังเกตและประเมินพัฒนาการของนักเรียน

อภิชาติ เจตจงจำนงนุช (2554 : 6) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูที่เกิดจากการรับรู้ลักษณะการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในขณะที่ทำการสอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการและการจัดกิจกรรม การใช้สื่อ การวัดและการประเมินผลในการเรียนการสอน การสร้างสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดให้เกิดการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านความรู้ เจตคติ และทักษะต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

จากความหมายของพฤติกรรมการสอน ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติของครู ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล โดยมุ่งพัฒนาให้นักเรียนทั้งในด้านความรู้ เจตคติและทักษะตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3.3.2 แนวคิดและความสำคัญของพฤติกรรมการสอนของครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530 : 180) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการสอนของครูไว้ว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยตรง

พยุงค์ศักดิ์ สนเทศ.(2531 : 9) ได้แสดงความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการสอนที่เหมาะสมเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ดีและสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนจะทำให้นักเรียนเกิดความพอใจรักใคร่และศรัทธาในตัวครู อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะดีตามไปด้วยเช่นกัน

จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : 40) ได้สรุปไว้ว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีความสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ซึ่งเริ่มตั้งแต่การเตรียมตัวก่อนเข้าสอน ต้องมีการวางแผนการสอนว่าจะสอนอย่างไร มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดี เลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและธรรมชาติของวิชาที่จะเรียน ตลอดจนมีหน้าที่ในการวัดและประเมินผลนักเรียนว่าควรจะมีการวัดและประเมินผลอย่างไร ใช้วิธีการใดและเครื่องมืออะไรถึงจะเหมาะสมและนักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนดได้ นอกจากนี้ครูยังมีบทบาทหน้าที่อบรมบ่มนิสัยนักเรียนให้มีคุณธรรมและจริยธรรม

สุรางค์ โค้วตระกูล (2550 : 22) กล่าวถึง พฤติกรรมการสอนของครูที่เหมาะสมว่า ก่อนจะสอนครูจะต้องเตรียมการสอน ประกอบกับการรู้จักนักเรียนที่สอนไม่เพียงแต่ว่าอยู่ชั้นอะไร แต่ต้องคำนึงถึง อายุ ลักษณะทั่วไปของนักเรียนในวัยนั้นทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการทางชีวปัญญาและพื้นความรู้ของนักเรียนในวิชาที่ครูจะสอน เพราะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักเรียนจะช่วยให้ครูเขียนวัตถุประสงค์ของวิชาที่จะสอนรวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะให้นักเรียนทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ภูมิที่นักเรียนยังขาดความรู้พื้นฐาน ครูก็อาจจะสอนก่อนเริ่มบทเรียนความรู้ของครูในวิชาที่สอนที่สำคัญมาก ครูจะต้องสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่แก่นักเรียนได้ รูปแบบการสอนการเรียนรู้แสดงแผนผังที่จะช่วยให้ครูใหม่เตรียมการสอนว่าควรเตรียมการสอนอย่างไร โดยมีการวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนว่ามีตัวแปรสำคัญอะไรบ้างและควรเริ่มและจบการเรียนอย่างไร รูปแบบการสอนจะช่วยให้ครูมีความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนและเป็นครูที่ดีและมีประสิทธิภาพได้ ครูควรใช้รูปแบบการสอนในการเตรียมการสอนเพื่อช่วยนักเรียนให้เรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลและจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องการจัดห้องเรียนได้ ครูที่ได้ชื่อว่าเป็นครูที่สอนดีมีประสิทธิภาพไม่จำเป็นต้องมีอัจฉริยะหรือพรสวรรค์ของการเป็นครูตีมาตั้งแต่กำเนิดแต่มีอัจฉริยะในการที่จะเข้าใจกระบวนการเรียนรู้สามารถวิเคราะห์ได้ด้วยตัวเองและได้วางแผนการสอนตามรูปแบบการสอนการเรียนรู้

2.3.3.3 องค์ประกอบของพฤติกรรมการสอน

พระธรรมปิฎก (2540 : 53) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อพิจารณาตามหลักธรรมควรประกอบด้วยองค์คุณกัลยาณมิตรหรือกัลยาณมิตร 7 ประการคือ

1. ปิโย น่ารัก คือ เข้าใจถึงจิตใจ สร้างความรู้สึกสนิทสนมเป็นกันเองชวนใจผู้เรียนให้อยากเข้าไปปรึกษาไต่ถาม
2. ครู นำเคารพ คือ มีความประพฤติสมควรแก่ฐานะ ทำให้รู้สึกอบอุ่นใจเป็นที่พึ่งได้และปลอดภัย
3. ภาวนียะ นำเจริญใจ คือมีความรู้จริงและเป็นผู้ฝึกฝนปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ เป็นที่น่ายกย่อง ควรเอาอย่าง ทำให้ศิษย์เอ๋ยอ้างและรำลึกถึงความซาบซึ้งมันใจและภาคภูมิใจ

4. วัตถุประสงค์ให้ได้เหตุผล คือรู้จักชี้แจงให้เข้าใจว่าเมื่อไรควรพูดอะไรอย่างไรคอยให้คำแนะนำว่ากล่าวตักเตือนเป็นที่ปรึกษาที่ดี

5. วาจโม อดทนต่อถ้อยคำ คือพร้อมที่จะรับฟังคำปรึกษา ซักถามแม้จุกจิกตลอดจนคำล่วงเกินและคำตักเตือน วิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ อดทนฟังได้ไม่เบื่อหน่าย ไม่เสียอารมณ์

6. คัมภีร์รัฐจะกะถักกัตตา คือกล่าวชี้แจงเรื่องต่างๆ ที่ยุ่งยากลึกซึ้งให้เข้าใจได้และสอนศิษย์ให้ได้เรียนรู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป

7. โนจัฏฐาเนนโยชะเย คือไม่ชักจูงศิษย์ไปในทางเสื่อมเสียหรือเรื่องเหลวไหล

2.3.3.4 การวัดพฤติกรรมการสอนของครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545 : 6) ได้กำหนดตัวบ่งชี้พฤติกรรมการสอนของครู ได้แก่

1. ครูเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการ
 2. ครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้า จูงใจ และเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
 3. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึกปรับปรุงตนเอง
 4. ครูจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์
 5. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึกปรับปรุงตนเอง
 6. ครูส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ สังเกตส่วนดี และปรับปรุงส่วนด้อยของผู้เรียน
 7. ครูใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา และการค้นพบความรู้
 8. ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง
 9. ครูฝึกฝนกิจกรรมรายทและวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย
 10. ครูสังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545 : 10-12) กำหนดพฤติกรรมการสอนของครูระหว่างดำเนินการสอนที่ผู้เรียนสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ครูสร้างสัมพันธ์ที่ดี
2. ครูใช้แหล่งเรียนรู้หลากหลาย
3. ครูใช้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัย บทเรียน วิธีการสอน
4. ครูแสดงความเมตตาต่อเด็กอย่างทั่วถึง
5. ครูจัดกิจกรรมให้เด็กสัมพันธ์กับธรรมชาติ
6. ครูเปิดโอกาสให้เด็กแสดงออก
7. ครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่แจ่มใส
8. ครูสร้างความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น
9. ครูประเมินพัฒนาการของเด็กโดยรวมและต่อเนื่อง
10. ครูสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับกลุ่ม
11. ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความคิด จินตนาการ การแสดงออก
12. ครูสร้างสิ่งแวดล้อมและใช้สื่อกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง
13. ครูเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง
14. ครูใช้ภาษาชัดเจนถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. ครูใช้เทคนิคการตั้งคำถาม สนทนา อธิบาย
16. ครูปลูกเร้าความสนใจใฝ่รู้
17. ครูส่งเสริมความคงทนและการถ่ายโอนการเรียนรู้
18. ครูจัดกิจกรรมเน้นการฝึกปฏิบัติ
19. ครูฝึกการถาม-ตอบตรงประเด็น
20. ครูสร้างสถานการณ์ตัวอย่าง ปัญหาสถานการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและกระตุ้นความคิด
21. ครูกระตุ้นให้นักเรียนหาคำตอบ สาธิตตามขั้นตอน
22. ครูใช้ตัวอย่างการกำหนดสิ่งที่ต้องปฏิบัติ
23. ครูใช้เทคนิคการแบ่งงานและการทำงานกลุ่ม
24. ครูบอกเล่าและอธิบายให้เด็กเกิดแรงคลใจ
25. ครูใช้สื่อและจัดสิ่งแวดล้อม สร้างสรรค์ เสียง รูปภาพ และการเคลื่อนไหว
26. ครูแสดงต้นแบบที่ดี
27. ครูฝึกการปฏิบัติซ้ำ ๆ
28. ครูส่งเสริมการค้นพบวิธีการของตนเอง เสริมแรง และเสริมความสามารถ
29. ครูจัดสถานการณ์ให้เด็กได้แสดงออก
30. ครูรับฟังความคิดเห็นและการแสดงออกของนักเรียน
31. ครูจัดสถานการณ์จำลองให้นักเรียนใช้หลักคุณธรรมแก้ปัญหา
32. ครูจัดกิจกรรม เกม และเพลงแฝงสาระ และแง่คิดทางคุณธรรม
33. ครูฝึกฝนมารยาท และการใช้วาจาตามวัฒนธรรมไทย
34. ครูสังเกตการทำงาน of นักเรียน
35. ครูฝึกการทำงานที่ละเอียดประณีต
36. ครูสังเกตรูปแบบและวิธีการแสดงออกของนักเรียน
37. ครูสังเกตปัญหาของนักเรียน และแนวทางแก้ไข
38. ครูเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล
39. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกสถานที่

จักรแก้ว นามเมือง (2555 : 36-38) กล่าวถึง พฤติกรรมการสอนที่ดีว่า การสอนมีอยู่ มากมายหลายวิธี อย่างไรก็ตามแนวคิดเกี่ยวกับการสอนในปัจจุบัน จะมุ่งเน้นการสอนที่สามารถ พัฒนาผู้เรียนได้ครบทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยอาศัยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้สอนจะต้องพัฒนาวิธีการสอนของตนเองอยู่เสมอ เพราะถ้าครูผู้สอนมีการ พัฒนาตนเอง มีวิธีการสอนที่แปลกใหม่ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากจะเรียน และสิ่งสำคัญ ก็คือ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนในทุกๆ ด้าน ลักษณะการสอนที่ดี ประกอบด้วย

1. ด้านการเตรียมตัวสอน

1.1 ครูต้องวิเคราะห์หลักสูตร จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือ บทเรียน มีการเตรียมเนื้อหา สื่อประกอบการเรียนการสอน และแบบวัดผลและประเมินผลที่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือบทเรียน

1.2 จัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอน การจัดห้องเรียน การเตรียมความรู้ ใช้ตำรา ประกอบการเรียน มีทักษะในการสอนแบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ผู้สอนจะต้องประพฤติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดี มีการวางตัวที่เหมาะสม มีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น และเตรียมพร้อมในการสอนมาเป็นอย่างดี

1.4 มีความพร้อมทั้งผู้สอน ผู้เรียน และสภาพแวดล้อมทางการเรียน

2. ด้านการสอน ประกอบด้วย

2.1 สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนในด้านวัย ประสบการณ์เดิม และความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นหลัก

2.2 สร้างบรรยากาศและเวลาให้เหมาะแก่การเรียนรู้ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่พร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี มีการใช้สื่อเพื่อเป็นสิ่งจูงใจในการสอน

2.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ด้วยการกระทำให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและจำได้นาน

2.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม ได้แสดงความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สอบถามหรือแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อครูผู้สอนได้

2.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดค้นหาสาเหตุ เหตุผล ความเป็นไปของสิ่งที่เรียน มีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินกิจกรรม และการประเมินผลการเรียนการสอน

2.6 สร้างความสัมพันธ์ของเนื้อหาและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน

2.7 มีการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เรียนด้วยความสุขใจ ความสนใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่างๆ

2.8 มีวิธีการสอนที่หลากหลาย ไม่ยึดวิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่งเป็นหลัก โดยกำหนดวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.9 มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เพื่อสร้างความสนใจ ผู้เรียนสนุกสนาน และตอบสนองตรงกับความต้องการของผู้เรียน

2.10 กระตุ้นให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์อยู่เสมอ เช่น ฝึกใช้การสังเกต การซักถาม การทดสอบ การแสดงความคิดเห็นเรื่องต่างๆ การค้นหาสาเหตุ การเปรียบเทียบ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ เป็นต้น

2.11 ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2.12 ครูใช้แรงจูงใจในก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยมุ่งเน้นการจูงใจผู้เรียนทุกๆ คน ไม่จูงใจเฉพาะคนเก่งอย่างเดียว

2.13 ครูผู้สอนต้องไม่หวงวิชา ถ่ายทอดความรู้และสิ่งใหม่ๆ มาสอนให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ

2.14 สามารถตอบคำถาม ปัญหาข้อข้องใจ และเป็นที่ปรึกษาแก่นักเรียน

2.15 เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่ผู้เรียน

2.16 ต้องมีการประเมินผลตลอดเวลา โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การทดสอบ เป็นต้น เพื่อประเมินว่าผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์

2.17 การวัดผล ควรมีการป้อนกลับ (Feed Back) และการเสริม ให้การวัดผลเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน มีเครื่องมือวัดผลที่ดี และมียุติธรรมในการวัดและประเมินผล

2.18 มีการวัดผลการเรียนการสอนเป็นระยะๆ ให้ติดต่อกัน เพื่อให้เกิดความสนใจ ตั้งใจเรียนและยังเป็นการวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนไปในตัวด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสอนของครู สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติของครู ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล โดยมุ่งพัฒนาให้นักเรียนทั้งในด้านความรู้ เจตคติและทักษะตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ พฤติกรรมการสอนของครูที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรักใคร่และศรัทธาในตัวครู เป็นผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะดีตามไปด้วยเช่นกัน พฤติกรรมการสอนของครูที่ดี ประกอบด้วย การเตรียมการสอน การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน ใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มีการประเมินผลตลอดเวลา ตลอดจนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างหรือตัวอย่างที่ดี

จากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการสอนของครูข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกตัวแปรพฤติกรรมกรรมการสอนของครูเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

2.3.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.3.4.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

พรธณี ชูทัยเจนจิต (2545 : 292) ได้ให้ความหมาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆให้สำเร็จลุล่วง

เนาวรัตน์ สุวรรณภักดี (2547 : 7) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ว่าหมายถึง ความปรารถนา ความมุ่งหวัง ความพยายาม และความอดทนของบุคคลที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพบนมาตรฐานที่ดีเยี่ยม นอกจากนี้ยังรวมถึงการที่บุคคลชอบความมีอิสระในการทำงาน ชอบการแข่งขันเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ หรือชอบการกระทำให้ได้ผลดีกว่าคนอื่น พยายามเอาชนะอุปสรรคแม้กิจกรรมนั้นจะเป็นไปในลักษณะของการเสี่ยงต่อความล้มเหลว รู้วิธีการวางแผนในการทำงาน รู้วิธีแก้ปัญหาจนประสบความสำเร็จ มีความตั้งใจกระตือรือร้นในการทำงาน เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพสูง

สุรางค์ โค้วตระกูล (2548 : 172) ให้ความหมายของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบผลสำเร็จตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะรางวัลแต่จะทำงานตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ธารณี บัวมา (2553 : 28) ได้ให้ความหมาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีความมุ่งมั่นตั้งใจมีความทะเยอทะยานสูง มีความกระตือรือร้นที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆโดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จารุนันท์ โพธิ์ทอง (2554 : 32) ให้ความหมาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง พลังหรือกำลังใจที่ต้องการจะกระทำต่างๆให้บรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ รวมทั้งความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในงานที่ยุ่ยากไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคขัดขวาง พยายามหาวิธีต่างๆเพื่อแก้ไขปัญหาอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ มีความเป็นอิสระในการทำงาน การแสดงต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ มี

ความวิตกกังวล เมื่อทำไม่สำเร็จ หากนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากก็ย่อมจะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในระดับดีตามที่คาดหวัง

จากความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความพยายาม ความมุ่งมั่น ความปรารถนา ของนักเรียนในการเรียนให้ประสบความสำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรค ความยากลำบาก ที่เกิดขึ้น ใช้ความคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ทำงานอย่างเป็นระบบ แบบแผน มีเป้าหมายในการเรียน กระตือรือร้นในการเรียนหรือในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3.4.2 แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.3.4.2.1 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson

Atkinson (1964 : 240-268) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Need for Achievement หรือ Achievement Motivation) ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการเรียนของนักเรียนทฤษฎีแอทคินสันกล่าวว่า แรงจูงใจที่สำคัญ 2 แห่งคือความหวังที่จะประสบความสำเร็จ (Hope for Success) และการกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure) โดยกล่าวว่าเมื่อคนต้องเผชิญกับทางเลือก 2 ทางนี้จะทำให้เกิดปฏิกิริยาขึ้นเรียกว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) แรงจูงใจนี้จะสัมพันธ์กับระดับความยากของภารกิจที่จะต้องทำด้วยหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลสมดุลกับความน่าจะเป็นที่ประสบผลสำเร็จในภารกิจ

2.3.4.2.2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland

McClelland (1969 : 31-62) ได้ตั้งทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory) โดยอธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจทางสังคม 3 ประการคือ

(1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึงความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานต้นดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและมีความกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

(2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) หมายถึงความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่นต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพอของคนอื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำบุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

(3) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึงความปรารถนาที่จะให้ได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่นในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ หากทำอะไรได้เหนือกว่าคนอื่น ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่น

McClelland ให้ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจประเภทอื่นโดยได้จัดทำกิจกรรมเพื่อฝึกอบรมให้บุคคลในระยะเริ่มแรก McClelland ได้ทำกิจกรรมเพื่อฝึกอบรมการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับเจ้าของกิจการและผู้ประกอบธุรกิจขนาดเล็กในอินเดียใช้เวลาประมาณ 25 - 100 ชั่วโมง ในเวลา 5 - 10 วัน ผลปรากฏว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความกล้าที่ต้องใช้การเสี่ยงมากขึ้นและต่อมา 2 ปีภายหลังจากนั้นได้กลายเป็นนักธุรกิจที่คล่องแคล่วในงานที่รับผิดชอบมุ่งความเป็นเลิศ ต่อมา McClelland ก็ยังฝึกอบรมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้นักเรียนเพราะเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงทางการเรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.3.4.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ของ Mehrabian

Mehrabian (1968 : 493-502) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ และพบว่า ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

- (1) ความเป็นอิสระ เป็นการเปิดโอกาสในด้านการคิดที่เป็นอิสระ
- (2) การเลือกกิจกรรมที่แสดงความสำเร็จ เป็นการค้นหากิจกรรมหรือวิธีการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้อย่างมีเหตุผล
- (3) การต้องการความสำเร็จ เป็นการกระทำที่บุคคลรู้สึกว่าจะเมื่อทำแล้วประสบความสำเร็จ
- (4) การเลือกเสียงในระดับที่เหมาะสม เป็นการที่บุคคลสามารถตัดสินใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นไปได้มีความยากพอเหมาะกับความสามารถของตน
- (5) การเลือกงานที่ยากและท้าทายความสามารถ เป็นการคิดกิจกรรมที่ตนทำได้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล เป็นงานที่ท้าทายความสามารถ
- (6) การเลือกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันและการฝึกความชำนาญ เป็นการเลือกกิจกรรมที่บุคคลคิดว่าน่าสนใจ ต้องการที่จะมีชัยชนะเมื่อมีการแข่งขัน
- (7) การหวังผลระยะยาว เป็นการคิดการณ์ล่วงหน้าว่าจะเป็นความสำเร็จอย่างมีระบบ คิดหาวิธีที่มุ่งจะทำสิ่งที่ต้องการให้ได้
- (8) ความผูกพันกับอนาคต มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นทางการ มีการเลือกเพื่อนที่สามารถร่วมงานได้ มีการรวบรวมข้อมูลก่อนการตัดสินใจ

2.3.4.3 ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้แบ่งลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

Herman (1970 : 354-355) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

- (1) มีความทะเยอทะยาน
- (2) มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้ว่าผลจากการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส
- (3) มีความพยายามไต่เต้าไปสู่สถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น
- (4) มีความอดทนทำงานยากๆ ได้เป็นเวลานาน
- (5) เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวน ก็จะพยายามทำต่อไปจนสำเร็จ
- (6) มีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่างๆ จะผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็ว จึงควรรีบทำสิ่งต่างๆ ให้ทันเวลา
- (7) คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
- (8) ในการเลือกเพื่อนร่วมงานก็จะเลือกเพื่อนที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
- (9) ต้องการให้ตนเองเป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ดี
- (10) พยายามปฏิบัติงานให้ดีอยู่เสมอ

เพราะพรรณ เปลี่ยนภู (2542 : 325-326) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. ลักษณะนิสัยเป็นผู้ที่แสดงความกล้าเสี่ยงที่จะทำสิ่งต่างๆ ต้องการเอาชนะอุปสรรค มีความทะเยอทะยาน มีความพยายาม มีกำลังใจที่จะเอาชนะความเบื่อหน่าย และความเหนื่อย
2. ลักษณะทางสังคม คือ ต้องการมีชื่อเสียงในสังคม
3. ด้านความต้องการมีความต้องการความสุขสบายทางกาย ความมั่งคั่งสมบูรณ์และครอบครองสิ่งต่างๆ มากกว่าผู้อื่น
4. เป็นผู้ที่ต้องการทำกิจกรรมให้มีมาตรฐานสูงสุด ต้องการทำสิ่งต่างๆ ให้ได้ดีและการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ได้ดีนั้น เพื่อให้มีมาตรฐานสูงส่ง
5. ทศนคติเกี่ยวกับความสำเร็จ พยายามทำสิ่งยากๆ ให้สำเร็จอย่างดี
6. ความเป็นอิสระ เช่น ต้องการความเป็นอิสระในการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างรวดเร็วเป็นตัวของตัวเอง ดำเนินการตามการตัดสินใจของตนเอง ต้องการเป็นคนที่ไม่ไปจากคนอื่น หรือมีสิ่งต่างๆ ที่ไม่เหมือนผู้อื่น
7. ความรู้สึกผิด (Guilt) จะรู้สึกไม่สบายใจ เนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการ คือ ทำสิ่งใดไม่ได้ดังที่ตั้งใจ และทำผิด (ถ้าเป็นความรู้สึกผิดด้านอื่น จะพิจารณาว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ)
8. ความต้องการความรู้ อยากรู้ ความรู้ อยากรู้ มีความเข้าใจ และสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ดี
9. จุดมุ่งหมายในชีวิต เป็นผู้มีความหวัง ต้องการความสำเร็จในชีวิต ต้องการรางวัลยิ่งใหญ่ ในอนาคตมากกว่ารางวัลเล็กๆ น้อยๆ ที่ได้รับในปัจจุบัน
10. เป็นผู้ที่มีความใส่ใจ กับความเป็นไปได้ของความสำเร็จในงานที่ทำอยู่ สามารถทำนายสถานการณ์ได้อย่างเฉียบแหลม เป็นผู้ได้รับความสำเร็จมากกว่าล้มเหลว

ชูดิกร ชนวนพัฒนากร (2543 : 49) ได้กำหนดลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์สูงไว้ ดังนี้

1. ทำงานอย่างมีระบบแบบแผน สามารถทำงานให้บรรลุตามแผน
2. มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ
3. มีความทะเยอทะยานที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
4. มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ
5. มีความรับผิดชอบต่อนตนเอง และงานที่ตนเองรับผิดชอบอยู่
6. มีความกล้าเสี่ยงทำงานที่ยากและท้าทายความสามารถของตน
7. มีเอกลักษณ์ของตนเองที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา
8. มีทักษะในการวางแผนงาน การจัดระบบงาน
9. ทำงานอย่างมีเหตุผล และเห็นคุณค่าของเวลา
10. มีความรอบรู้ในการตัดสินใจและติดตามผลการตัดสินใจของตน

ศิรินันท์ วรรณกิจ (2545 : 54) สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความทะเยอทะยานสูง
2. มีความกระตือรือร้น
3. มีความกล้าเสี่ยงที่จะทำงานที่ยาก
4. มีความอดทนต่อสิ่งที่ยากลำบาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. มีการวางแผนทำงาน
6. มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง
7. มีความเพียรพยายามในการทำงาน
8. มีจิตใจหนักแน่น มั่นคง ตั้งใจจริง
9. รู้จักปรับปรุงตนเอง และพัฒนาความสามารถให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
10. มีความสามารถและกล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญกับปัญหา และอุปสรรค

2.3.4.4 การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544 : 149-150) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

- (1) ควรศึกษาความต้องการของเด็กแต่ละวัย และควรจัดเนื้อหาวิชาให้สนองความต้องการของเด็ก เนื้อหาที่สอนควรเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง และมีความหมายสำหรับเด็ก
- (2) ก่อนเริ่มเข้าสู่บทเรียนควรมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อดึงความสนใจ และบอกให้เด็กทราบถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน
- (3) ควรแนะนำให้เด็กเริ่มหัดวางเป้าหมายในการเรียนสำหรับตนเอง เพราะคนที่เรียนหรือทำงานอย่างมีเป้าหมายจะกระทำด้วยความตั้งใจ
- (4) บรรยากาศในการเรียนการสอนควรมีการไต่ถาม มีการอภิปราย และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้เด็กเกิดความกระตือรือร้น มีการรับฟัง และทำความเข้าใจ ตลอดถึงมีการยอมรับซึ่งกันและกัน
- (5) ใช้วิธีการเสริมแรงตามความเหมาะสมตามความจำเป็น เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและบางครั้งอาจลบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะรางวัล คำชมเชย การยกย่อง การให้กำลังใจ นับว่าเป็นตัวเสริมแรงที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมาก
- (6) ให้การทดสอบ การทดสอบจะเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้เด็กเอาใจใส่ต่อบทเรียน และมีความตื่นตัวในการเรียนอยู่ตลอดเวลา
- (7) ให้ทราบผลการทดสอบอย่างทันที่ การให้เด็กทราบผลการทดสอบอย่างทันที่ทว่าสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ไปแล้วนั้น มีความเข้าใจถ่องแท้เพียงใด มีสิ่งใดจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้เด็กต้องเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาวิชาอยู่ตลอดเวลา
- (8) การพานักเรียนออกไปทัศนศึกษา หรือการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้จะเป็นแนวทางหนึ่งที่กระตุ้นความสนใจเด็กได้เป็นอย่างดี
- (9) การสอนหรือการมอบหมายกิจกรรมให้เด็กปฏิบัติ และติดตามผล จนเด็กทำงานนั้นสำเร็จ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนการสอน เพราะความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับเด็กในครั้งหนึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กเกิดกำลังใจที่จะเรียนรู้ในคราวต่อไป

2.3.4.5 บทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 226-231) ได้สรุปโดยว่าครูควรจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ดังนี้

- (1) เพิ่มความต้องการความสำเร็จ และลดความกลัว การล้มเหลว ซึ่งจำเป็นที่ครูจะต้องจัดประสบการณ์ให้นักเรียนประสบความสำเร็จซ้ำ ๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน
- (2) ช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่ามีโอกาสทำได้ โดย ครูใช้วิธีแบ่งงานหรือบทเรียนออกเป็นตอนหรือเป็นหน่วย และให้ฝึกหัดทำทีละหน่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อสำเร็จขั้นตอนหนึ่งแล้วจึงฝึกขั้นต่อไป วิธีนี้นักเรียนจะไม่เกิดความรู้สึกว่างานยากหรือซับซ้อนและครูควรจะคอยดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษาและชี้แนะช่องทางที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานได้สำเร็จลุล่วง

(3) ชี้นำให้ผู้เรียนเห็นว่า ในสังคมมีบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งธรรมชาติของบุคคลเรานั้น มักชอบการเลียนแบบ มีความพยายามและไม่ต้องการด้อยกว่าคนอื่น ดังนั้น ถ้านักเรียนได้ตัวอย่างที่ดีเป็นแบบยึดถือ ก็จะเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(4) แสดงให้ผู้เรียนเห็นว่า สังคมเราต้องการคนที่มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์สูง การที่จะมีคุณลักษณะเช่นนั้นจะต้องสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนและการทำงาน การรู้จักจุดบกพร่องในการทำงานของตนเอง มีระเบียบวินัย มีความสามารถในการพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ และพฤติกรรมให้เป็นบุคคลที่สังคมต้องการ สอดคล้องกับปทัสถานและค่านิยมของสังคมก็จะพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(5) พยายามควบคุมความอ่อนแอและท้อถอย อันเป็นอุปสรรคสำคัญของความสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนให้รู้สึกอบอุ่น เป็นมิตรไม่เคร่งเครียด และวิตกกังวลจนเกินไป

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2545 : 180-182) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน ดังนี้

1. การปรับปรุงวิธีการสอนของครูโดยตรง
 - 1.1 ครูควรจัดบรรยากาศของห้องเรียนให้ทำหายความอยากรู้อยากเห็น
 - 1.2 บอกวัตถุประสงค์เฉพาะของบทเรียนให้นักเรียนทราบ
 - 1.3 พยายามให้งานแก่นักเรียนตามความสามารถและให้โอกาสนักเรียนทุกคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จในการเรียนรู้
 - 1.4 พยายามให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน และแนะให้นักเรียนใช้ข้อมูลย้อนกลับช่วยปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น
 - 1.5 พยายามพบนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยนักเรียนวิเคราะห์สาเหตุ ความสำเร็จหรือไม่สำเร็จในการเรียนของนักเรียน
 - 1.6 ใช้หลักการเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับนักเรียน
 - 1.7 บรรยากาศของห้องเรียนต้องปราศจากการขู่เข็ญหรือต้องเป็นบรรยากาศที่นักเรียนให้ความไว้วางใจครูว่าเป็นผู้ที่คอยเอื้อการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่เสมอ
 - 1.8 ครูจะต้องเป็นแบบอย่างในการแสดงความกระตือรือร้นในเวลาการสอน
2. การทำงานร่วมกับนักเรียนเพื่อช่วยเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้
 - 2.1 ช่วยนักเรียนในการตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้วิชาต่างๆ
 - 2.2 ช่วยนักเรียนให้รู้จักการวางแผนในการทำงานทั้งระยะสั้น และระยะยาว
 - 2.3 ช่วยนักเรียนให้รู้จักประเมินผลของงานที่ทำ และนำข้อมูลผลย้อนกลับมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น
 - 2.4 ช่วยนักเรียนในการวิเคราะห์สาเหตุของความสำเร็จ หรือไม่สำเร็จ
 - 2.5 ช่วยนักเรียนเห็นคุณค่าของความพยายามในการทำงาน
 - 2.6 ช่วยนักเรียนให้ค้นพบความสามารถพิเศษของตนในวิชาต่างๆ เช่น ความสามารถทาง ภาษา ศิลปะ คณิตศาสตร์ และช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จใน การเรียนรู้วิชานั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศให้ใกล้เคียงกับความสามารถของตน

2.8 ช่วยนักเรียนจัดเวลาทำการบ้าน ดูหนังสือที่บ้าน และการเตรียมตัวสำหรับสอบ

3. การทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน

3.1 ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ขอความร่วมมือกับผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

3.2 วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเมื่ออยู่บ้านเพื่อ ช่วยให้นักเรียนใช้เวลาที่อยู่บ้านให้เป็นประโยชน์

3.3 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการติดตามเอาใจใส่การทำการบ้านของนักเรียน

3.4 ในกรณีที่นักเรียนต้องช่วยทำงานบ้าน ครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน

3.5 สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

จากข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความพยายาม ความมุ่งมั่น ความปรารถนา ของนักเรียนในการกระทำให้สิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่อปัญหา อุปสรรค ความยากลำบาก ที่เกิดขึ้น โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนทำงานอย่างมีระบบ แบบแผน มีเป้าหมายในการเรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กระตือรือร้นในการเรียนหรือในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ชมเชยเมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จ ให้กำลังใจ แนะนำเมื่อนักเรียนเจออุปสรรคและปัญหา จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อการเรียนรู้ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

2.3.5 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

2.3.5.1 ความหมายของการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

วิวัตร์ โปธินาแค (2544 : 8) กล่าวว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษา หาวิธีการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เพื่อจะช่วยให้เด็กนักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

กอบชัย โปธินาแค (2546 : 8) ให้ความหมายว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ปกครอง ดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องการเรียนของนักเรียน

ศศิธร สุริยา (2551 : 17) ได้ศึกษาและสรุปว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครองและการให้ความช่วยเหลือในการส่งเสริมการเรียนของบุตร

จากความหมายของการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การช่วยเหลือด้านการเรียน การดูแลและเอาใจใส่ การสนับสนุนการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เช่น การจัดหาหนังสือ สื่อการเรียนรู้อื่นๆ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ช่วยแบ่งเวลา และสอดส่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

2.3.5.2 ความสำคัญของการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

กรมวิชาการ (2534 : 216-219) กล่าวว่า การศึกษาของเด็กตั้งต้นตั้งแต่แรกเกิด ดังนั้น พ่อแม่จึงเป็นครูคนแรกของผู้ที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และพ่อแม่อาจจะส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ ในสิ่งที่พ่อแม่คิดว่าควรรู้ เนื่องจากพ่อแม่ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้ลูกของตนประสบความสำเร็จทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะความสำเร็จด้านการเรียน ฉะนั้น สถาบันครอบครัวจึงเป็นสถาบันสำคัญที่มีบทบาทต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ศรีโลโซ กาเซ (2548 : 9) กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนคือการได้รับแรงกระตุ้นและการสนับสนุนจากคนในครอบครัว โดยทั่วไปแล้วผู้ปกครองรู้จักนิสัยของนักเรียนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนและบางครั้งผู้ปกครองควรทำความรู้จักและความคุ้นเคยกับเพื่อนๆ ของนักเรียน เพื่อให้รู้จักนิสัยนักเรียนมากยิ่งขึ้นรวมถึงการรู้จักผู้ปกครองของเพื่อนนักเรียนควรทำกิจกรรมที่จะทำร่วมกันและช่วยเหลือกันรวมถึงช่วยดูแลสอดส่องอีกทั้งผู้ปกครองเองควรจะทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนทำให้ผู้ปกครองรู้จักนักเรียนมากยิ่งขึ้น

ศศิธร สุริยา (2551 : 17) ได้ศึกษาและสรุปว่า ผู้ปกครองถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมเรียนรู้ของนักเรียน เพราะผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิด เป็นผู้ชี้แนะ ช่วยเหลือให้แก่ นักเรียน รวมถึงผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนมีโอกาสมีความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนและประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ทั้งนี้ผู้ปกครองจะต้องมีทัศนคติที่ดีและถูกต้องต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน และจัดหาทวิวิธีและเสริมทักษะให้เหมาะสมแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

บทบาทผู้ปกครองตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในการปฏิรูปการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2544:48-50) ได้แก่

1. บทบาทและหน้าที่ของผู้ปกครองในการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องปฏิรูปการเรียนรู้ พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องศึกษาค้นคว้าสืบเสาะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด จากเอกสารสิ่งพิมพ์ทุกประเภทและจากสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ตและอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาให้เข้าใจเนื้อหาสาระอย่างถ่องแท้

2. บทบาทของผู้ปกครองในการปฏิรูปการเรียนรู้ของนักเรียนที่บ้านผู้ปกครองจะต้องเอาใจใส่ดูแลติดตามความประพฤติของนักเรียนที่บ้านและที่โรงเรียนให้ความสำคัญแก่นักเรียนโดยแบ่งเวลาให้นักเรียนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้พยายามทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน อบรมบ่มนิสัยให้ลูกรู้จักความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีเหตุผล ปลูกฝังสิ่งดีงามให้แก่ลูก ในขณะเดียวกันผู้ปกครองจะต้องรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เปิดโลกทัศน์ให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นพบตัวเองหรือศักยภาพที่ตนเองมีอยู่ ได้แสดงออกอย่างเต็มที่

3. บทบาทของผู้ปกครองในการปฏิรูปการเรียนรู้ของนักเรียนที่โรงเรียนผู้ปกครองควรทำความรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนของนักเรียนและผู้ปกครองของเพื่อนนักเรียนด้วย เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในเรื่องดูแลความประพฤติและการเรียนของนักเรียน รวมทั้งให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนหรือเป็นวิทยากรพิเศษให้ความรู้ในเรื่องที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ผู้ปกครองควรมีการพบปะครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนระหว่างอยู่ที่บ้านและโรงเรียนความเอาใจใส่ของผู้ปกครองทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดียิ่งขึ้น

4. บทบาทของผู้ปกครองในการเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนทุกเวลาทุกสถานที่ จากการศึกษาของสถาบันการศึกษาต่อเนื่องของผู้ใหญ่แห่งชาติชี้ให้เห็นเป้าหมายร่วมระหว่างโครงการที่มีอยู่หลากหลายของการเรียนรู้ในครอบครัว ซึ่งได้แก่ การพัฒนาความตระหนักรู้ในความเป็นปัจเจกชนของตนเอง การสร้างความมั่นใจและการนับถือตนเอง ค่านิยมและเจตคติต่างๆการเรียนรู้ในครอบครัว นอกจากจะช่วยปรับปรุงทักษะต่างๆที่ใช้ในการสื่อสารการฟังและการแสดงความคิดเห็นแล้วยังช่วยพัฒนาการจัดการในเรื่องความขัดแย้งและการจัดการเกี่ยวกับความเครียดรวมถึงช่วยสร้างความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการส่วนบุคคลในแต่ละก้าวของชีวิต นับตั้งแต่ลืมตาดูโลกผ่านวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นจนถึงวัยชรา การเรียนรู้ครอบครัวจะช่วยให้เราเข้าใจสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งการเรียนรู้ในครอบครัวสามารถเสริมสร้างความยืดหยุ่นให้กับชีวิตในครอบครัวและก่อให้เกิดการทำกิจกรรมร่วมกันรวมทั้งเสริมทักษะและความรู้ที่มาจากแหล่งอื่นๆด้วย ผู้ปกครองและโรงเรียนนอกจากจะทำให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านวิชาการแล้ว ยังช่วยให้เด็กมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม อันจะช่วยให้มีความก้าวหน้าของชีวิตต่อไปในอนาคตด้วยความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่พ่อแม่จะต้องให้ความเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ของลูกสร้างโอกาสการเรียนรู้แก่ลูกให้เหมาะสมกับวัยของเขาไม่ว่าจะเป็นช่วงแรกเกิดเข้าสู่วัยทารก วัยอนุบาลวัยเรียน จนถึงวัยรุ่นทุกๆ ช่วงของวัยพ่อแม่จะต้องช่วยให้เขามีโอกาสได้เห็นได้ยินได้ฟังได้สัมผัสทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆให้มากอยู่เสมอ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากทุกเรื่องทุกที่ตลอดเวลาทุกสถานการณ์ พี่ตระหนกไว้เสมอว่าพ่อแม่ นั่นคือครูคนแรกของลูกเป็นคนแรกที่นำลูกไปสู่เส้นทางความรอบรู้แห่งชีวิตความรอบรู้ มิได้หมายความว่าความรู้อันได้จากการศึกษาเล่าเรียนวิชาการเพียงส่วนเดียวหรือการส่งลูกเข้าโรงเรียนเพียงอย่างเดียว แท้จริงการเรียนรู้ต่างๆที่เกิดขึ้นกับสมองของลูกนั้นมีทั้งการเรียนรู้วิชาการเพื่อเป็นรากฐานของการศึกษาเล่าเรียนขั้นต่อไป กับการเรียนรู้เพื่อเป็นรากฐานของการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุข การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทั้งในบ้านในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอันกว้างใหญ่ไพศาลเด็กจะต้องเรียนรู้จากส่วนเหล่านี้ไปพร้อมๆกัน (หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2544 : 3)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 44-46) ได้สรุปข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการเรียนรู้กับบทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ที่บ้าน พ่อแม่ผู้ปกครองนอกจากมีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูลูกให้เจริญเติบโตตามวัยแล้ว ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการเตรียมความพร้อมให้ลูกเข้าสู่สังคมภายนอกได้อย่างมั่นใจ การเตรียมตัวลูกให้พร้อมตั้งแต่อยู่ที่บ้านเป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้อย่างมั่นคงให้แก่ลูกก่อนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียนที่ครูจะเป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้ให้พัฒนาในระดับสูงขึ้นไป ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองควรตระหนักเสมอว่าไม่ควรทิ้งภาระการเลี้ยงดูลูกทั้งหมดให้โรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบแต่ฝ่ายเดียว พ่อแม่ผู้ปกครองต้องคำนึงถึงสิทธิของลูกนั่นก็คือประโยชน์ของลูกเป็นอันดับแรก ต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงความถูกต้องว่าผลที่เกิดขึ้นใดๆก็ตามเป็นประโยชน์แก่ลูกอย่างแท้จริง พ่อแม่ผู้ปกครองต้องรู้จักปรับวิธีการเลี้ยงดูให้เข้ากับพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัย ต้องเอาใจใส่ดูแลพฤติกรรมให้ความสนใจ เข้าใจ พร้อมเปิดโอกาสให้ลูกได้ค้นพบตัวเองเรียนรู้สิ่งใหม่ๆและสามารถคิดเป็นแก้ปัญหาได้ นอกจากนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองต้องปฏิรูปตนเองทั้งในแง่ทัศนคติและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูก ไม่ควรคาดหวังในตัวลูกมากเกินไปเพราะจะสร้างความกดดันให้ลูก ควรส่งเสริมให้ลูกได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

2. ที่โรงเรียน โรงเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการเรียนรู้เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ที่พัฒนาความรู้ พัฒนาทักษะและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในทุกด้านของเด็กให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงจากครอบครัวขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองครูและผู้บริหารจะต้องมีบทบาทหน้าที่ร่วมกันส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ กล่าวคือพ่อแม่และผู้ปกครองต้องมีความเข้าใจนโยบายกฎระเบียบการเรียนการสอนของโรงเรียนและการประเมินผลความสำเร็จต่างๆของลูกควรพบครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างลูกอยู่ที่บ้านและโรงเรียนความเอาใจใส่ของพ่อแม่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของลูก รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายพ่อแม่ผู้ปกครองในโรงเรียน เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันช่วยดูแลความประพฤติและการเรียนรวมทั้งการป้องกันและแก้ปัญหาต่างๆบทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียนของลูกนั้นได้แก่การเข้าร่วมเป็นเครือข่ายพ่อแม่ผู้ปกครองทั้งในระดับห้องเรียน ระดับชั้นเรียนและระดับโรงเรียน เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนเป็นครูช่วยสอนฝึกทักษะวิชาชีพต่างๆและการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา นอกจากนั้นการจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการประเมินผลผู้เรียนและโรงเรียนโดยให้ข้อคิดเห็นให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน รวมทั้งคอยติดตามผลการประเมินและมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงผู้เรียนที่บ้าน

3. แหล่งเรียนรู้ พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถเสริมสร้างการเรียนรู้ของลูกได้ทุกเวลาทุกสถานที่ที่สามารถเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนให้แก่ลูกโดยพาลูกเพื่อนๆของลูกและกลุ่มพ่อแม่ของเพื่อนลูกไปทัศนศึกษาตามแหล่งการเรียนรู้ในจังหวัดต่างๆเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันจากสภาพแวดล้อมที่ได้พบเห็นทำให้ทุกคนได้รับบรรยากาศที่มีความรู้ความเข้าใจและความสนุกสนานทำให้สายสัมพันธ์พ่อแม่ลูกมีความแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น สรุปบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอาจทำได้หลายแนวทาง ซึ่งผู้ปกครองต้องรับรู้และทำความเข้าใจในบทบาทของตนและนำไปปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อการศึกษาเล่าเรียนของเด็กเพราะผู้ปกครองมีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องการศึกษาของเด็กโดยตรง

ชาญชัย อาจิมสมาจาร (2532 : 22-23) กล่าวว่า ไม่ว่าผู้ปกครองจะมีการศึกษา อาชีพ หรือ สถานะทางสังคมเศรษฐกิจในระดับใด เขาก็จะสามารถสร้างสิ่งแวดล้อมที่สามารถจูงใจเด็กเกิดการเรียนรู้ซึ่งก่อให้เกิดผลสำเร็จในการเรียนในโรงเรียนได้ เช่น ผู้ปกครองช่วยติดตามข่าวว่า เด็กทำการบ้านที่กำหนดหรือไม่ ช่วยอธิบายในสิ่งที่เขาไม่เข้าใจ คอยแนะนำช่วยเหลือในเรื่องการเรียนทุกด้าน แต่พึงระลึกอยู่เสมอว่าในการส่งเสริมและสนับสนุนของผู้ปกครอง ที่มีการต่อการศึกษาเล่าเรียนของเด็กควรจะต้องระวังว่า ความกดดันของผู้ปกครอง จะต้องไม่มากเกินไป จนทำให้เด็กรับไม่ไหว ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ลักษณะของสิ่งแวดล้อมในบ้าน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้แก่

1. อุปนิสัยการทำงานของคนในครอบครัว ระดับการทำงานประจำวันภายในบ้าน การเน้นถึงการใช้สถานที่และเวลาอย่างสม่ำเสมอ และการจัดลำดับการบ้านต่อกิจกรรอื่น
2. การแนะนำและการให้การสนับสนุนทางวิชาการ คุณภาพความช่วยเหลือและการส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครองในการทำการบ้านของเด็ก
3. การกระตุ้นภายในบ้าน โอกาสของทางบ้านต่อการสำรวจความคิดต่อเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมให้กว้างขวางขึ้น
4. การพัฒนาโอกาสทางบ้านสำหรับพัฒนาการใช้ภาษาที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความพอใจและความหวังทางวิชาการ ความพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อเด็ก มาตรฐานที่กำหนดสำหรับผลลัพธ์ทางการเรียนของเด็ก และความสนใจ ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับ ประสบการณ์

นภเนตร ธรรมบวร (2541 : 2) กล่าวถึงพัฒนาการเด็กที่ดีว่าเริ่มต้นจากครอบครัวเด็กจะเติบโตมีคุณภาพชีวิตและบุคลิกภาพเช่นไรจะเป็นคนดีมุ่งทำประโยชน์แก่สังคมหรือจะเป็นคนด้อย สมรรถภาพสร้างปัญหาแก่ตนและสังคมส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับสภาพครอบครัวและวิธีการอบรมเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัวเป็นสำคัญเพราะนอกจากครอบครัวจะถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมแล้วยังทำหน้าที่ดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโตพึ่งตนเองได้เป็นแบบอย่างทีหล่อหลอมความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรม ตลอดจนจิตสำนึกของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ปลูกฝังค่านิยมความรักและคุณค่าของการมีชีวิตด้วยเหตุนี้การอบรมเลี้ยงดูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการด้านต่างๆ และเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลครอบคลุมนชีวิตมากกว่าสิ่งอื่นใดและผู้ที่มี อิทธิพลสำคัญที่สุดต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองนั่นเอง

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2546 : 51) ได้พูดถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัวเกี่ยวกับการหล่อหลอมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นการนำไปสู่การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง โดยกล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะครอบครัวจะเป็นตัวอย่างที่ดีในการนำบุตรหลานของตนเองให้รักการอ่าน แนะนำ ดูแลเอาใจใส่เรื่อง การสะกดคำ ออกเสียงอย่างถูกต้อง จัดหาหนังสือที่มีภาพเหมาะสมกับเยาวชน จูงใจให้เด็กอยากอ่านหนังสือ

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2552 – 2559 (2553:48) ส่งเสริมให้ พ่อแม่ ผู้ปกครอง องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการศึกษามากขึ้น และส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สภาหอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันสังคมอื่น ร่วมพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์แก่ผู้เรียนมากขึ้นในรูปแบบที่หลากหลาย

จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : 33) กล่าวว่า สถาบันครอบครัว ไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือเครือญาติมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้อันของผู้เรียนอย่างมาก ผู้เรียนที่มีคนในครอบครัวเอาใจใส่ทำโดยเฉพาะ พ่อแม่ หรือผู้ปกครองต้องมีบทบาทหน้าที่อย่างสมบูรณ์จะส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านบวกแต่ถ้าพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ไม่ได้ทำบทบาทหน้าที่ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ อาจเป็นเพราะว่า พ่อแม่ หรือผู้ปกครองเป็นคนที่มีความรู้ น้อย หรืออาจเป็นเพราะความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ทำให้ต้องทำงานหนัก หรือต้องไปทำงานต่างท้องที่ ทำให้ไม่สามารถให้เวลากับบุตรหลาน หรือครอบครัวที่มีรายได้น้อยก็อาจทำให้ผู้ปกครองมีความเครียดไม่สามารถเอาใจใส่บุตรหลานได้เต็มที่ จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม การที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่ได้ทำหน้าที่สมบูรณ์ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กและอาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย

บทบาทของผู้ปกครองในกาส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 115) กล่าวถึง พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. มีส่วนในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษา และให้ความเห็นชอบในการกำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็ก ร่วมกับครูและเด็ก
2. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษาและกิจกรรมของสถานศึกษาและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ

3. เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้
4. สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น
5. อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก
6. ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง
7. เป็นแบบอย่างที่มีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และมีคุณธรรมนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้
8. มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและในการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

อภิถุญา เวชชัย (2544 : 41-46) กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ที่ร่วมกับโรงเรียนในด้านการพัฒนาการจัดการศึกษามีหลายระดับคือ การมีส่วนร่วมในระดับปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในระดับนโยบายหรือด้านการบริหารและการมีส่วนร่วมในการพิทักษ์สิทธิ ซึ่งมีส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

1. บทบาทในการเป็นครูร่วมสอน การที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้าไปเป็นครูร่วมสอน มีสาระสำคัญมากกว่าการเป็นอาสาสมัครช่วยสอนทั่วไป เพราะเป็นการเปลี่ยนบทบาทพ่อแม่ ผู้ปกครองมาเป็นครู การดำเนินงานตามนักวิชาชีพครู นักการศึกษา เป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะการทำกิจกรรมร่วมกัน บทบาทนี้ยกระดับการทำงานของครูและพ่อแม่ ผู้ปกครองในลักษณะที่เป็นหุ้นส่วนมากขึ้น ผู้ปกครองมีโอกาสกำหนดโครงสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับชุมชนและท้องถิ่นได้มากยิ่งขึ้น
2. บทบาทในการร่วมให้ข้อมูลเสริมบทเรียนต่างพ่อแม่ ผู้ปกครองมีความหลากหลาย และมีประสบการณ์แตกต่างในด้านอาชีพต่างๆ มีหน้าที่การงาน ความรู้ความชำนาญเฉพาะ การที่พ่อแม่ ผู้ปกครองซึ่งมีความรู้เฉพาะด้าน มาร่วมให้ข้อมูลเพิ่มเติม จะช่วยครูให้สร้างหลักสูตรที่มีความลึกซึ้งขึ้น
3. บทบาทในการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจให้แก่เด็กหรือกลุ่มพ่อแม่ด้วยกัน
4. บทบาทในการเยี่ยมบ้าน/ช่วยเหลือครอบครัวที่มีลักษณะพิเศษครอบครัวแต่ละครอบครัวมีความเข้มแข็งอ่อนแอไม่เท่ากัน ครอบครัวที่อ่อนแออาจจะมีลักษณะชั่วคราว เช่น อยู่ในภาวะที่ครอบครัวกำลังเผชิญกับภาวะวิกฤต เช่น หัวหน้าครอบครัวประสบอุบัติเหตุ การเยี่ยมบ้านเพื่อแสดงน้ำใจและเก็บข้อมูลปัญหาและความต้องการของครอบครัวที่กำลังเผชิญปัญหา เป็นอีกบทบาทหนึ่งที่จะระดมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
5. บทบาทในการจัดทำข้อมูลด้านแหล่งทรัพยากรที่มีประโยชน์กับทางโรงเรียน ปัจจุบันการดำเนินงานของโรงเรียนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากแหล่งทรัพยากรภายนอกมากมาย แต่ความร่วมมือ ดังกล่าวอาจอยู่ในแวดวงจำกัด เพราะแต่ละโรงเรียนต่างก็มีทรัพยากรเฉพาะเรื่องเฉพาะด้าน การที่พ่อแม่ผู้ปกครองร่วมกันให้ข้อมูลด้านแหล่งทรัพยากรที่โรงเรียนจะติดต่อขอความร่วมมือได้ จึงเป็นส่วนหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5.3 แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

นัยนา จันตะเสน (2547 : 36) ได้ศึกษาและสรุปถึงบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการส่งเสริมสนับสนุนด้านการเรียนไว้ พ่อแม่ผู้ปกครองอาจช่วยครูส่งเสริมการเรียนการสอน เมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านได้ โดยการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ทางบ้านที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม เอาใจใส่ในการเรียนและจัดหาวัสดุ สื่อการศึกษาอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน แนวทางปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครองมีดังนี้

1. พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ สนใจในการเรียนและเข้าใจนักเรียนอย่างเพียงพอ
2. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรเลือกรายการในการดูโทรทัศน์และภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับนักเรียน และแบ่งเวลาในการดูโทรทัศน์ให้เป็นสัดส่วน
3. หาโอกาสพำนักนักเรียนไปเที่ยวพักผ่อน และให้มีโอกาสได้พบเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นการพักผ่อนแล้วยังเป็นการไปทัศนศึกษาด้วย
4. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรจัดหาหนังสือที่มีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยของนักเรียนให้นักเรียนได้อ่าน

วิวรรณ สารกิจปรีชา (2554 : 54-56) ได้สรุป การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการที่เกิดจากความร่วมมือกันระหว่างบ้านกับโรงเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมกระบวนการเรียนของผู้เรียนผู้ปกครองสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้ทางด้านความรู้และด้านพฤติกรรมและด้านอาชีพโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้านโดยศึกษาจากสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น การกำกับดูแลทำการบ้านและความร่วมมือกับโรงเรียนประเมินผลตามสภาพจริง

1.1 สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น นักเรียนควรเรียนรู้สภาพแวดล้อมในอดีตและวิถีชีวิตของคนในชุมชนนั้นด้วย

1.2 การกำกับดูแลการทำการบ้าน ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ที่โรงเรียนโดยการดูแลการทำการบ้านได้ เพราะการบ้านช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่สำคัญต่างๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โรงเรียนควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบ้านและขอคำปรึกษาจากผู้ปกครองโดยการกำหนดระยะเวลาทำการบ้านในแต่ละระดับชั้นเรียน และกำหนดให้มีการวางแผนและจัดระเบียบการบ้านของนักเรียนอย่างเหมาะสมเพื่อให้นักเรียนได้ทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ความร่วมมือกับโรงเรียนประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริง ในการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนนั้น จะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ต้องใช้วิธีการวัดและประเมินผลสำเร็จ เพื่อทราบว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และนำผลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริงสามารถวัดได้ทุกเวลาทุกที่และทุกสถานการณ์ โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามีส่วนร่วมในการประเมินด้วย

1.4 การให้คำปรึกษา พ่อแม่เป็นครูคนแรกและเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมาก สิ่งที่พ่อแม่ทำเพื่อช่วยการเรียนรู้ของเด็ก พ่อแม่สามารถทำอะไรหลายอย่างที่บ้านเพื่อช่วยลูกให้ประสบความสำเร็จที่โรงเรียน เช่น การที่พ่อแม่สามารถให้คำปรึกษา เป็นผู้รับคำปรึกษาและจะทำให้เด็กๆ เรียนรู้การใช้เหตุผลและความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ดีขึ้น นอกจากนี้พ่อแม่และผู้ปกครองยังสามารถ

แนะแนวส่งเสริมด้านการเรียนได้อีกด้วย สามารถช่วยเหลือเด็กให้เลือกเรียนได้ตามความถนัด และความสนใจ

2. ด้านพฤติกรรม ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมความประพฤติที่ดีงามของผู้เรียนได้จากวินัย ของนักเรียน เพื่อให้มีวินัยในตนเองและปฏิบัติตามระเบียบ

2.1 วินัยของนักเรียน ผู้ที่มีวินัยเป็นผู้มีความรับผิดชอบ การอยู่ในระเบียบแบบแผนและ ข้อบังคับ เป็นแนวทางปฏิบัติ ให้บุคคลใช้ควบคุมความประพฤติของตนในการปฏิบัติตามแบบแผน ข้อบังคับ บุคคลที่มีวินัยในตนเองจะรู้จักบังคับตนเองและมีกำลังใจที่จะกระตุ้นเตือนให้ตนเองปฏิบัติ สิ่งที่ปรารถนาและปฏิบัติตามระเบียบที่ตนมีหน้าที่อยู่โดยไม่มีใครบังคับ ทำงานสำเร็จเรียบร้อยเสร็จ ตามเวลา ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และตรงต่อเวลา สนใจ ตั้งใจ ขยันทำงานเต็มความสามารถ ไม่ คิดเอาเปรียบ เมื่อทำงานกับหมู่คณะ เป็นที่ยอมรับของสังคม กลุ่มคนต่างนิยมยกย่อง

2.2 การส่งเสริมความประพฤติ ความประพฤติของนักเรียนเป็นพฤติกรรมของนักเรียน แต่ละคนที่ถูกอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่แตกต่างกัน ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญซึ่งผู้ปกครองนักเรียน จะต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้ การฝึกพฤติกรรมนักเรียนที่บ้านให้เป็นที่ยอมรับของสังคมไทยจึงเป็น หน้าที่ของผู้ปกครองนักเรียน

1. ด้านอาชีพ ในการจัดการสอนเพื่อพัฒนาทางด้านอาชีพ ผู้ปกครองสามารถเสริมสร้าง นิสิยรักการทำงาน การช่วยทำงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ ตามวัยและความสามารถของผู้เรียนเป็นการใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความรู้และทักษะในงานอาชีพต่างๆ สามารถ สร้างเสริมทักษะอาชีพให้แก่บุตรหลานโดยเป็นผู้ฝึกสอนถ่ายทอดความรู้ ทักษะอาชีพที่ตนมีอยู่ให้กับ บุตรหลานที่บ้านก็ได้ และเป็นการวางพื้นฐานให้เด็กเป็นคนมีนิสัยรักการทำงาน รู้จักช่วยเหลือพ่อแม่ ในการประกอบอาชีพ

จากข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่าการสนับสนุน ด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การช่วยเหลือด้านการเรียน การดูแลและเอาใจใส่ การ สนับสนุนการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เช่น การจัดหาหนังสือ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ช่วยแบ่งเวลา และสอดส่องพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสม ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองคือ ครูคนแรก การเรียนรู้เริ่มต้นจากบ้านและครอบครัว ผู้ปกครองสามารถจัดประสบการณ์ให้นักเรียน เรียนรู้ได้ตลอดเวลา พ่อแม่ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกับโรงเรียน มีส่วน ร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา ร่วมแก้ปัญหา ร่วมประเมินผลการเรียนรู้ ผู้ปกครองที่ทำหน้าที่ สมบูรณ์ทั้งการดูแล เลี้ยงดู และอบรม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

ศศิธร สุริยา (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) ปัจจัยส่วนตัวของนักเรียนได้แก่ เพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัดทางการเรียนด้านภาษา ด้าน ตัวเลข และด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนน รวมทั้งการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ระดับชาติ โดยมีค่าความสัมพันธ์ตั้งแต่ .126 ถึง .852 อย่างมีนัยสำคัญ .05,.01 และไม่มีความสัมพันธ์

กับการเรียนกวดวิชา และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางบ้าน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบใช้เหตุผล การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบเข้มงวดกวดขัน และการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ โดยมีค่าความสัมพันธ์ตั้งแต่ .508 ถึง .804 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่โรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ โดยมีค่าความสัมพันธ์ตั้งแต่ .689 ถึง .804 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

สุรัชย์ ไวยวรรณจิตร (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาสาเหตุที่ทำให้คะแนน O - NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ : กรณีศึกษาโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา พบว่าสาเหตุที่ทำให้คะแนน O - NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ ได้แก่ 1). ผู้บริหารโรงเรียนขาดทักษะและความเข้าใจในการจัดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ 2). ครูผู้สอนไม่มีความชำนาญเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาที่รับผิดชอบ 3). ขาดครูแนะแนวที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน ส่งผลให้การรับรู้ข่าวสารข้อมูลที่ต้องการในการสอบคัดเลือกและการทดสอบวัดความสามารถของนักเรียนเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง 4).หลักสูตรที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นพหุวัฒนธรรมของพื้นที่ และไม่สอดคล้องกับหลักสูตรเนื้อหาของ การออกสอบของการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ 5). ขาดสื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตลอดจนสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนที่มองในแง่ของบรรยากาศเชิงพื้นที่บั่นทอนความรู้และตระหนักในการจัดการเรียนรู้อย่างที่ควรจะเป็น 6). นักเรียนขาดแรงจูงใจในเป้าหมายของการเรียนและการทดสอบ 7). ผู้ปกครองขาดความตระหนักและส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน 8). ขีดความจำกัดของนักเรียนในโอกาสที่จะได้รับจากส่วนกลางในโครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ของนักเรียนในพื้นที่

เอื้อมพร หลินเจริญ และคณะ (2552 : 86-95) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O – NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ พบว่า 1)นักเรียนยังเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการสอบ O – NET น้อย 2)พื้นฐานความรู้ของนักเรียนเมื่อเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย (GPA) สูงจะมีคะแนน O – NET สูงด้วย 3) สภาพแวดล้อมทางบ้านนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางหรือแยกกันอยู่ มีปัญหาทางเศรษฐกิจ มักขาดโอกาสในการเรียนพิเศษ การเรียนเสริม และขาดความอบอุ่นในครอบครัว จึงทำให้เด็กเครียดกังวล และเรียนไม่ดี คะแนน O – NET จึงต่ำ 4) สภาพแวดล้อมของโรงเรียน โรงเรียนที่อยู่นอกเมือง จะมีการแข่งขันทางด้านวิชาการและมีความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ในการเรียนน้อย ส่งผลให้คะแนน O – NET ต่ำเมื่อเทียบกับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ 5) พฤติกรรมการสอนของครู ครูยังสอนแบบบรรยาย มุ่งเน้นให้เด็กท่องจำ ไม่ได้สอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังพบปัญหาจากความพร้อมของนักเรียน ความพร้อมของโรงเรียนทางด้านสื่ออุปกรณ์ ปัญหาภาระงานของครูมีมากมีงานอื่น นอกเหนือจากงานสอน ทำให้มีเวลาในการเตรียมตัวสอนน้อย จึงส่งผลต่อคะแนน O – NET ของนักเรียนให้ต่ำไปด้วย 4) ด้านข้อสอบ พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการทำข้อสอบแนววิเคราะห์ ช่วงเวลาในการแจ้งผลสอบล่าช้า ทำให้ผู้บริหารและครูไม่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักเรียนเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาได้ทันทางที่

สถิพร เชาวน์ชัย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O - NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก ตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อการเรียน คุณภาพการสอนของครู สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง การเห็นประโยชน์ของการสอบ การทบทวนก่อนสอบ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม และการเรียนกวดวิชา พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คะแนน O - NET มี จำนวน 2 ตัว คือ ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนและผลการเรียนเฉลี่ยสะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จารุรัตน์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของนักเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว ตัวแปรที่มีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรที่มีผลน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการเอาใจใส่จากผู้ปกครอง

สิฏฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 41.34 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มีค่าเฉลี่ยความรู้พื้นฐานเดิมเท่ากับ 3.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของครู สภาพแวดล้อมโรงเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 , 3.89 , 3.92 และ 3.76 ตามลำดับ มีนักเรียนร้อยละ 78.3 เห็นประโยชน์ในการสอบ และร้อยละ 21.7 ไม่เห็นประโยชน์ในการสอบ และมีนักเรียนร้อยละ 33 เรียนกวดวิชา และร้อยละ 67 ไม่เรียนกวดวิชา สรุปปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน คือ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนกวดวิชา ความสัมพันธ์ในครอบครัว และ ความพร้อมของนักเรียน

จตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติด้านพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 เมื่อแบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และ ระดับโรงเรียน พบว่า ระดับนักเรียน มีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ระดับห้องเรียน มีตัวแปรคุณภาพการสอนของครู ประสบการณ์สอนของครู และบรรยากาศการเรียนการสอน ระดับโรงเรียน มีตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร และขนาดของโรงเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติด้านพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ระดับนักเรียน มีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ร่วมกัน พยากรณ์ได้ร้อยละ 70.42 ระดับห้องเรียน มีตัวแปรประสบการณ์สอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนคุณภาพการสอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 99.87 ระดับโรงเรียน มีตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 73.14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Martens. (1988:716-A) ได้ศึกษาเฉพาะกรณีพฤติกรรมของครูประถมศึกษาต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหาในหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นการสังเกต การสัมภาษณ์และการวิเคราะห์เอกสาร ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนนั้น โรงเรียนจะต้องมีความคล่องตัวในการบริหาร มีอุปกรณ์วิทยาศาสตร์มากพอ ผู้ปกครองพร้อมให้การสนับสนุน ครูผู้สอนต้องจัดระบบการสอนอย่างยืดหยุ่น และมีพื้นความรู้ทางวิทยาศาสตร์ มีความสามารถในการดำเนินกิจกรรมและควบคุม ให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดไปตามเป้าหมายได้ ข้อค้นพบที่เน้นหนักที่สุดในการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา คือต้องการ แบบฝึกหัดหรือหนังสือที่ครอบคลุมเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ที่นำไปใช้แล้วเชื่อมโยงถึงการแก้ปัญหาได้อย่างดี

Kerr(2005:Abstract) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อกระตุ้นความสำเร็จของนักเรียน (Stimulation Parent Involvement to Stimulate Student Success) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองในสถานศึกษา Alpha ในประเภทที่ 1 ที่ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง มีส่วนร่วมด้านอาสาสมัครสูงกว่าสถานศึกษา Beta และ Delta ในประเภทที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ $P \leq .05$ ผู้มีส่วนร่วมในด้านอาสาสมัครในสถานศึกษาหรืออยู่ในคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา มีอัตราการมีส่วนร่วมสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญในกิจกรรมมีส่วนร่วมอื่น ๆ รวมถึงผู้ที่มีส่วนร่วมส่วนใหญ่ที่บ้านมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มที่มุ่งเน้นมีส่วนร่วมเฉพาะที่บ้าน ผลวิจัยนี้บ่งชี้ว่าคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาที่มีโครงการหรือโปรแกรมที่สนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมสามารถกระตุ้นให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้านการอาสาสมัครมากขึ้นได้ และผู้ที่มีส่วนร่วมด้านอาสาสมัครมีส่วนร่วมในด้านอื่นๆ มากขึ้นได้ ผลการวิจัยยังสามารถยืนยันได้ว่าผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ผู้ปกครองที่มุ่งเน้นที่จะช่วยเด็กที่บ้าน และผู้ปกครองที่อาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษา ซึ่งมีปัจจัยส่วนบุคคลหลายประการที่ผู้ปกครองเลือกที่จะมีส่วนร่วมประเภทใดรวมถึงเรื่องเวลาที่มีเวลาของงานที่ทำ การมีเด็กอื่นๆ อยู่บ้านเดียวกัน ผู้ปกครองทั้งสองประเภทมีส่วนร่วมส่งเสริมการศึกษาเด็กที่บ้านด้วยวิธีที่หลากหลายและมีอัตราการมีส่วนร่วมที่สูงพอสมควร ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต่างบ่งชี้ว่ามีบทบาทการมีส่วนร่วมทางด้านการสื่อสาร การช่วยเหลือที่บ้าน การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน และการเสริมสร้างทักษะการเลี้ยงดูเด็ก

Lundt (2009:1740) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของแนวคิดต่อตนเอง ลักษณะทางบ้านและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในเมืองมอนทานา ตะวันตก ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาพบว่าลักษณะทางบ้านและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความสำคัญเท่าๆ กันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เมื่อใดที่มีการคาดการณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเมื่อนั้นสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีผลถึง 55 % ในขณะที่ลักษณะทางบ้านมีผล 45% นอกเหนือจากอิทธิพลโดยตรงเหล่านี้แล้ว ยังมีอิทธิพลทางอ้อมซึ่งได้แก่โครงสร้างทางครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การเลี้ยงดู การทุ่มเทให้ได้เกรดที่ดี เวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน การแบ่งชั้นเรียน การคาดหวังของครู ความพอใจของครูที่มีต่อสภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียนและการร่วมกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียน การวิจัยยังได้พบว่า การวัดความศรัทธาตนเองที่เจาะจง และการใฝ่ศึกษา ยังเป็นตัวบ่งชี้ในเรื่องของแนวคิดต่อตนเองได้ดีกว่า คำถามทั่วไปในเรื่องของความศรัทธาตนเองอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ระหว่างปี 2555 – 2557 ศึกษาระดับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 โดยขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยมีดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จำนวน 11,818 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2557 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง G Power 3.1.9.2 โดยกำหนดขนาดอิทธิพลขนาดกลาง (Effect size f^2) ที่ 0.15 ระดับนัยสำคัญ (α error problem) ที่ 0.01 (ความเชื่อมั่นที่ 99%) อำนาจการทำนาย Power ($1 - \beta$ error problem) ที่ 0.99 (ทำนายผิดพลาดได้แค่ 1 %) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 231 คน เพื่อป้องกันการตอบรับกลับคืนอย่างไม่สมบูรณ์ จึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 254 คน แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage Random Sampling) ดังนี้

1. จัดแบ่งสถานศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) ได้โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 11 โรงเรียน มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2,595 คน โรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 7 โรงเรียน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1,286 คน โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 17 โรงเรียน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1,048 คน และขนาดเล็กจำนวน 12 โรงเรียน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 158 คน

2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิค 50 % ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 5 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 4 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 8 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 6 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 23 แห่ง

3. ทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก ปรากฏผลดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดของโรงเรียน	จำนวนสถานศึกษา (แห่ง)		นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4(คน)	
	ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง(n)	ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง(n)
ใหญ่พิเศษ	11	5	2,595	130
ใหญ่	7	4	1,286	64
กลาง	17	8	1,048	52
เล็ก	12	6	158	8
รวม	47	23	5,087	254

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย เพศ และเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายเกรดเฉลี่ย ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ.2554 : 22)

3.51 - 4.00	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับดีเยี่ยม
3.01 - 3.50	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับดีมาก
2.51 - 3.00	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับดี
2.01 - 2.50	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับค่อนข้างดี
1.51 - 2.00	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปานกลาง
1.01 - 1.50	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับพอใช้
0.51 - 1.00	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0.00 - 0.50	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสมระดับต่ำกว่าเกณฑ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ประกอบด้วย

1. ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
2. ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนของครู
3. ตัวแปรด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
4. ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
5. ตัวแปรด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ

3.2.2.2 สร้างแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการแก้ไขปรับปรุง

3.2.2.3 นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

1. ดร.ณรงค์ โปธิ ผู้อำนวยการกลุ่มข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานศึกษาธิการภาค 4
2. นายยงยุทธ ทรัพย์เจริญ ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 3
3. ดร. กิตติธัช ทองอุดม ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 3
4. ผศ.ดร.อัคพงศ์ สุขมาตย์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
5. นายทองพูล ธิปไตย อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เกณฑ์การพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน	+1	เห็นว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ให้คะแนน	-1	เห็นว่าข้อคำถามไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)พบว่าแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.8 – 1.0 (ภาคผนวก : ค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.5 นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ (try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2557 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

3.2.1.6 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของ Cronbach (อ้างในพรพรณี ลีกิจวัฒน์. 2555 : 203) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน	ค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัด
k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
\sum	แทน	ผลรวม
S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและนำแบบสอบถามที่พัฒนาไปทดลองใช้ (try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ 0.94 และรายตัวแปรดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเท่ากับ .85
2. ด้านพฤติกรรมการสอนของครูเท่ากับ .91
3. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เท่ากับ .88
4. ด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองเท่ากับ .86

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

3.3.1 บันทึกเสนอให้งานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

3.3.2 นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3.3 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 254 ฉบับ ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับคืนมา จำนวน 254 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา มาคัดเลือกและตรวจสอบความสมบูรณ์ นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2555 : 235-236)

$$pct = \frac{n_i}{n_t} \times 100$$

เมื่อ pct แทน ร้อยละของสิ่งที่ศึกษา
 n_i แทน จำนวนส่วนย่อยที่ศึกษา
 n_t แทน จำนวนส่วนใหญ่ทั้งหมด

3.4.2 วิเคราะห์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ดังนี้

3.4.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ในแต่ละปีการศึกษา (พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2555 : 245)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในชุดข้อมูล
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

และค่าเฉลี่ยรวม

$$\bar{X} = \frac{n_1\bar{X}_1 + n_2\bar{X}_2 + n_3\bar{X}_3}{n_1 + n_2 + n_3}$$

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 \bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2555
 \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2556
 \bar{X}_3 แทน คะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2557
 n_1 แทน จำนวนผู้เข้าสอบปีการศึกษา 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- n₂ แทน จำนวนผู้เข้าสอบปีการศึกษา 2556
- n₃ แทน จำนวนผู้เข้าสอบปีการศึกษา 2557

3.4.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อรายด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย พรรณิ สถิติจิวณะ (2553 : 235-241) ดังนี้

3.4.3.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (พรรณิ สถิติจิวณะ. 2555 : 245)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	คะแนนค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในชุดข้อมูล
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

3.4.3.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (พรรณิ สถิติจิวณะ.2555 : 247)

$$S = \sqrt{\frac{\sum (x - \mu)^2}{n}}$$

เมื่อ S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
\sum	แทน	ผลรวม
X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในชุดข้อมูล
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในชุดข้อมูล
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) (พรณี ลีจิวัดนะ. 2555 : 260-266)

$$r_{XY} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[n\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][n\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{XY}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Pearson
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣY^2	แทน	ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
	n	แทน	จำนวนสมาชิกของประชากรที่ศึกษา

3.4.4 วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Multiple Stepwise) ในการวิเคราะห์ ข้อมูล (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2535 : 24-25)

$$A = \frac{|SS_{resid}|}{|SS_{tot}|} = \frac{|SS_{resid}|}{|SS_{reg} + SS_{resid}|}, 0 \leq A \leq 1$$

เมื่อ	A	แทน	ค่าแลมบ์ดาของวิลด์ (Wilks's Lambda)
	SS_{reg}	แทน	ตัวประมาณค่าเมตริกความเปลี่ยนแปลงการถดถอยสำหรับกลุ่มของตัวแปรตาม
	SS_{resid}	แทน	ตัวประมาณค่าเมตริกความเปลี่ยนแปลงส่วนที่เหลือสำหรับกลุ่มของตัวแปรตาม
	SS_{tot}	แทน	ตัวประมาณค่าเมตริกความเปลี่ยนแปลงรวมทั้งหมดสำหรับตัวแปรตามที่เกี่ยวข้องกับค่าเฉลี่ย

เงื่อนไขการวิเคราะห์ทางสถิติ Multiple Regression คือ ตัวแปรที่นำมาใช้พยากรณ์ต้องไม่มีปัญหาเรื่อง Multicollinearity หมายถึง ตัวแปรที่นำมาใช้พยากรณ์ไม่ควรมีความสัมพันธ์กันสูงเกินไป ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรพยากรณ์
แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y
ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X ₁)	1.00	.541**	.594**	.573**	.491**	.864**
สภาพแวดล้อมในโรงเรียน (X ₂)		1.00	.523**	.492**	.381**	.555**
พฤติกรรมการสอนของครู (X ₃)			1.00	.582**	.513**	.682**
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X ₄)				1.00	.568**	.659**
การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X ₅)					1.00	.588**
คะแนนการทดสอบ O – NET (Y)						1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรต้น พบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .381 ถึง .594 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันสูง อาจเกิดปัญหา Multicollinearity ได้ จึงทำการตรวจสอบค่า Variance inflation factor (VIF) และค่า Tolerance โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบดังนี้

1. Variance inflation factor (VIF) ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 10 หากมากกว่าแสดงว่าเกิด Multicollinearity
2. Tolerance ควรมีค่าไม่ต่ำกว่า .10 หากมีค่าน้อยกว่าแสดงว่าเกิด Multicollinearity จึงทำการทดสอบค่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ของตัวแปรอิสระ ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แสดงค่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ของตัวแปรอิสระ

Independent Variable	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน	.510	1.962
สภาพแวดล้อมในโรงเรียน	.640	1.563
พฤติกรรมการสอนของครู	.507	1.793
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.520	1.925
การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง	.610	1.638

จากตาราง 3.3 พบว่าค่า Tolerance ของตัวแปรมีค่าระหว่าง .507 ถึง .640 ซึ่งมีค่ามากกว่า .10 และค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่าระหว่าง 1.563 ถึง 1.962 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีระดับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นตัวแปรที่อิสระต่อกัน ซึ่งถือว่าไม่เกิด Multicollinearity

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเขต 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.3 ผลการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่มีต่อตัวแปรที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน
- 4.5 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

4.1 สัญลักษณ์ของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ยกกำลังสอง
F	แทน	ค่าสถิติใช้ในการพิจารณา F - distribution
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์พยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน
\hat{Y}	แทน	คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นตัวแปรเกณฑ์ที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
X_1	แทน	ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
X_2	แทน	สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

X_3	แทน	พฤติกรรมการสอนของครู
X_4	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X_5	แทน	การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง
\hat{Z}_y	แทน	คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นตัวแปรเกณฑ์ที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_1}	แทน	ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_3}	แทน	พฤติกรรมการสอนของครูในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_4}	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_5}	แทน	การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
**	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

รายการ	จำนวน (254)	ร้อยละ
1. เพศ		
เพศชาย	123	48.43
เพศหญิง	131	51.57
รวม	254	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 254 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 51.57 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 48.43

ตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ปีการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	จำนวนนักเรียน
2555	44.66	13,920
2556	42.25	12,337
2557	42.93	11,818

คะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2557-2555 = 43.34

จากตารางที่ 4.2 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 พบว่าคะแนนต่ำสุดเรียงลำดับจากน้อยไปมาก คือ ปีการศึกษา 2556 = 42.25 ปีการศึกษา 2557 = 42.93 และปีการศึกษา 2555 = 44.66 ตามลำดับ และมีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 เท่ากับ 43.34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 4.3 แสดงความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสม)ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

จำนวนนักเรียน (n) = 254 คน					
เกรดเฉลี่ยสะสม					
ต่ำสุด		สูงสุด		ค่าเฉลี่ย	
เกรดเฉลี่ย	ความหมาย	เกรดเฉลี่ย	ความหมาย	เกรดเฉลี่ย	ความหมาย
1.24	ต่ำกว่าเกณฑ์	4.00	ดีเยี่ยม	3.08	ดีมาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 254 คน มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุดเท่ากับ 4.00 เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำสุดเท่ากับ 1.24 และมีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ 3.08

4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่มีต่อตัวแปรที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ภาพรวมและรายด้าน

ที่	ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O - NET)	n = 254		ระดับความคิดเห็น	อันดับ
		\bar{X}	S		
1.	สภาพแวดล้อมในโรงเรียน	3.15	.57	ปานกลาง	4
2.	พฤติกรรมการสอนของครู	3.43	.53	ปานกลาง	2
3.	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.58	.55	มาก	1
4.	การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง	3.36	.52	ปานกลาง	3

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 มีความคิดเห็นต่อตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานระดับมาก 1 ด้าน และระดับปานกลาง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยอันดับแรก คือ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\bar{X}=3.58$) รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรมการสอนของครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(\bar{X} =3.43) อันดับสาม คือ ตัวแปรการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง (\bar{X} =3.36) อันดับสุดท้าย คือ ตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียน (\bar{X} =3.15)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ภาพรวมและรายชื่อ

ที่	ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน	n = 254		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
		\bar{X}	S		
1.	ห้องเรียน สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยมีการตกแต่งที่เหมาะสม	3.14	1.17	ปานกลาง	6
2.	โต๊ะ เก้าอี้ในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน	3.10	1.20	ปานกลาง	7
3.	อากาศ แสงสว่าง อุณหภูมิภายในห้องเรียนเหมาะสมต่อการเรียนการสอน	3.01	1.20	ปานกลาง	10
4.	ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเอื้อต่อการเรียนรู้	3.29	1.19	ปานกลาง	2
5.	ห้องสมุดในโรงเรียนมีหนังสือ ตำราเรียน วารสาร ให้นักเรียนค้นคว้าเพียงพอ	3.10	1.29	ปานกลาง	7
6.	บริเวณโรงเรียนมีความร่มรื่นและปลอดภัย	3.19	1.11	ปานกลาง	5
7.	บริเวณโรงเรียนมีป้ายนิเทศ ป้ายประกาศเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน	3.07	1.14	ปานกลาง	9
8.	บริเวณโรงอาหาร สะอาด ถูกสุขลักษณะ สะดวกสบายต่อการรับประทานอาหาร	3.08	1.29	ปานกลาง	8
9.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนความรู้	3.39	1.17	ปานกลาง	1
10.	โรงเรียนจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	2.90	1.18	ปานกลาง	11
11.	โรงเรียนจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน	3.22	1.04	ปานกลาง	4
12.	โรงเรียนมี การให้รางวัล ชมเชย ให้นักเรียนที่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านต่างๆ	3.26	1.25	ปานกลาง	3
เฉลี่ยรวม		3.15	0.56	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.15) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในสามอันดับ อันดับแรกคือข้อที่ 9 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนความรู้ (\bar{X} =3.39) รองลงมาคือข้อที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.29$) ลำดับที่สามคือข้อที่ 12 โรงเรียนมี การให้รางวัล ชมเชย ให้กับนักเรียนที่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านต่างๆ ($\bar{X}=3.26$) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือข้อที่ 10 โรงเรียนจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ($\bar{X}=2.90$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานด้านพฤติกรรมการสอนของครู ภาพรวมและรายข้อ

ที่	ด้านพฤติกรรมการสอนของครู	n = 254		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
		\bar{X}	S		
1	ครูมีความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนการสอน	3.38	1.01	ปานกลาง	5
2	ครูนำเข้าสู่บทเรียนได้น่าสนใจ ทำให้นักเรียนสนใจ และ อยากเรียนเนื้อหา นั้น	3.33	1.04	ปานกลาง	6
3	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.85	0.89	มาก	1
4	ครูสนับสนุนให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการเรียน และแสดงความคิดเห็นทางวิชาการในทุกวิชาเรียน	3.24	0.91	ปานกลาง	9
5	ครู ส่งเสริมกระบวนการคิด แก้ปัญหา โดยเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง	3.41	0.95	ปานกลาง	5
6	ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	3.51	1.01	ปานกลาง	3
7	ครูอธิบายเนื้อหาที่เรียนได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย	3.68	1.06	มาก	2
8	ครู ชมเชย และให้รางวัลเมื่อนักเรียนตอบคำถามได้หรือ สอบได้คะแนนดี มีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น	3.23	0.93	ปานกลาง	10
9	ครูจะสรุปบทเรียนเสมอ เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท	3.28	1.02	ปานกลาง	8
10	ครูเลือกวิธีวัดผลเหมาะกับเนื้อหาวิชา	3.32	0.89	ปานกลาง	7
11	ครูมีเวลาให้นักเรียนสอบถาม ปรีกษาปัญหาการเรียน ได้เสมอ แม้นอกเวลาเรียนในวิชานั้น	3.44	0.85	ปานกลาง	4
เฉลี่ยรวม		3.43	0.53	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ และความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเห็นระดับปานกลาง 9 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยในสามอันดับ อันดับแรกคือข้อที่ 3 ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X}=3.85$) อันดับรองลงมาคือข้อที่ 7 ครูอธิบายเนื้อหาที่เรียนได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ($\bar{X}=3.68$) อันดับสามคือข้อที่ 6 ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัยสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน ($\bar{X}=3.51$) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 8 ครู ชมเชย และให้รางวัลเมื่อนักเรียนตอบคำถามได้หรือ สอบได้คะแนนดี มีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น ($\bar{X}=3.23$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ภาพรวมและรายข้อ

ที่	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	n = 254		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
		\bar{X}	S		
1	นักเรียนตั้งใจเรียน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	3.60	0.96	มาก	2
2	นักเรียนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	3.51	1.00	มาก	5
3	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีระบบ มีแบบแผนในการทำงาน	3.54	0.92	มาก	4
4	นักเรียนไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ถึงแม้งานที่ต้องทำเป็นสิ่งที่ยากและท้าทายความสามารถ	3.56	0.95	มาก	3
5	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยมุ่งหวังความสำเร็จ	3.60	0.92	มาก	2
6	นักเรียนใช้ความคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนเพื่อหาคำตอบหรือทำความเข้าใจด้วยตนเองเสมอ	3.64	0.97	มาก	1
เฉลี่ยรวม		3.58	0.55	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยในสามอันดับ อันดับแรกคือข้อที่ 6 นักเรียนใช้ความคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน เพื่อหาคำตอบหรือทำความเข้าใจด้วยตนเองเสมอ ($\bar{X}=3.64$) อันดับรองลงมาคือข้อที่ 1 นักเรียนตั้งใจเรียน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และข้อที่ 5 นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยมุ่งหวังความสำเร็จ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X}=3.60$) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือข้อที่ 2 นักเรียนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X}=3.51$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ภาพรวมและรายชื่อ

ที่	ด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง	n = 254		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
		\bar{X}	S		
1	ผู้ปกครองวางแผนการเรียนร่วมกับนักเรียน	3.29	0.96	ปานกลาง	4
2	ผู้ปกครองสอนการบ้านนักเรียนในวิชาที่สอนได้	2.90	1.21	ปานกลาง	9
3	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนใช้แหล่งข้อมูล เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เพื่อหาข้อมูลทางการเรียน	3.91	1.09	ปานกลาง	1
4	ผู้ปกครองให้กำลังใจ นักเรียนเมื่อมีปัญหาในการเรียน	3.19	1.27	ปานกลาง	5
5	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนไปแข่งขันทักษะวิชาการต่างๆ	3.91	1.06	มาก	1
6	ผู้ปกครองจะให้คำปรึกษา แนะนำ แก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน	2.98	1.17	ปานกลาง	8
7	ผู้ปกครองจะสอบถามเรื่องการเรียนจากนักเรียนอยู่เสมอ	3.46	1.21	ปานกลาง	3
8	ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนอย่างเพียงพอ	3.75	1.17	มาก	2
9	เมื่อโรงเรียนแจ้งปัญหาของนักเรียนผู้ปกครองจะร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาด้วยความกระตือรือร้นและด้วยความเต็มใจ	3.04	1.20	ปานกลาง	7
10	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.14	1.23	ปานกลาง	6
เฉลี่ยรวม		3.36	0.52	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นระดับมาก 2 ข้อ และมีระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง 8 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในสามอันดับ อันดับแรกคือข้อที่ 3 ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนใช้แหล่งข้อมูล เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เพื่อหาข้อมูลทางการเรียน และข้อที่ 5 ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนไปแข่งขันทักษะวิชาการต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X}=3.91$) อันดับรองลงมาคือข้อที่ 8 ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนอย่างเพียงพอ($\bar{X}=3.75$) อันดับสามคือข้อที่ 7 ผู้ปกครองจะสอบถามเรื่องการเรียนจากนักเรียนอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.46$) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือข้อที่ 2 ผู้ปกครองสอนการบ้านนักเรียนในวิชาที่สอนได้ ($\bar{X}=2.90$)

4.4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
Regression	4	4280.822	1070.205	277.005	.000**
Residual	249	962.009	3.863		
Total	253	5242.83			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01

จากตาราง 4.9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรพยากรณ์ที่ดี ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X_1) ด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X_2) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4) ด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) สามารถพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) โดยนำตัวแปรพยากรณ์จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน 2) ตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียน 3) ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนของครู 4) ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 5) ตัวแปรด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง เข้าสมการเพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรใด ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) ตัวแปรที่ส่งผล ต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ลำดับการเข้าสมการของตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	F
(X ₁)	0.864	0.747	0.746	743.664**
(X ₁)(X ₃)	0.889	0.791	0.789	52.390**
(X ₁)(X ₃)(X ₄)	0.899	0.808	0.806	23.005**
(X ₁)(X ₃)(X ₄)(X ₅)	0.904	0.817	0.814	11.205**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01

จากตาราง 4.10 พบว่า ตัวแปรด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X₁) สามารถทำนาย คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่า สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.747 ซึ่งหมายความว่าความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน สามารถพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 74.70

เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.791 และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนและตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู สามารถร่วม พยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน ได้ร้อยละ 79.10

เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₄) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.808 และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ตัวแปรด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนของครู และ ตัวแปร ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถร่วมพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน ได้ร้อยละ 80.80

เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X₅) มีค่าสัมประสิทธิ์การ พยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.817 และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ตัวแปรด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน ตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง สามารถร่วมพยากรณ์ คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 81.70

การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน จะเพิ่มขึ้น 1.009 หน่วย และสามารถเขียนสมการพยากรณ์รูป
คะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Z}_y = 0.630(Zx_1) + 0.170(Zx_3) + 0.133(Zx_4) + 0.116(Zx_5)$$

จากสมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน แสดงว่า ถ้าตัวแปรด้านความรู้พื้นฐาน
เดิม(X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานจะเพิ่มขึ้น
0.630 หน่วย ถ้าตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X_3) คาดว่าคะแนนการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐานจะเพิ่มขึ้น 0.170 หน่วย ถ้าตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาด
ว่าคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานจะเพิ่มขึ้น 0.133 หน่วย ถ้าตัวแปรด้านการ
ส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าคะแนนการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐานจะเพิ่มขึ้น 0.116 หน่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ระหว่างปี 2555 – 2557
2. เพื่อศึกษาระดับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3
3. เพื่อศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

5.1.2 สมมติฐานของการวิจัย

ตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำนวน 11,818 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยใช้เกณฑ์การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยโปรแกรมสำเร็จรูป G*power และใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ได้จำนวน 254 คน

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย เพศ และเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ประกอบด้วย

1. ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
2. ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนของครู
3. ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4. ตัวแปรด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1. และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ (α) เท่ากับ 0.94

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 254 คน ระหว่างเดือนตุลาคม 2558 ถึง เดือนมกราคม 2559 โดยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 254 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เป็นรายชื่อ รายด้าน และรวมทุกด้าน
3. วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นตอน (Stepwise)

5.1.7 ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานระหว่างปีการศึกษา 2555 - 2557 พบว่าคะแนนเฉลี่ยมีค่า 43.19 , 44.15 และ 42.12 และมีคะแนนเฉลี่ยรวม 43.15
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน(เกรดเฉลี่ยสะสม) พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุดเท่ากับ 4.00 เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำสุดเท่ากับ 1.24 และมีเกรดเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ 3.08
3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียน ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนของครูและตัวแปรด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับแรกคือ ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อันดับสองคือ ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนของครู อันดับสามคือ ตัวแปรด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง และอันดับสี่คือ ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

4. ผลการศึกษาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ตัวแปรจำนวน 4 ตัว คือ 1) ตัวแปรด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) 2) ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X_3) 3) ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4) 4) ตัวแปรด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) สามารถร่วมกันพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยมีค่าอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 81.70 สามารถเขียนสมการคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 16.339 + 4.692(X_1) + 1.471(X_3) + 1.103(X_4) + 1.009(X_5)$$

$$\hat{Z}_y = 0.630(Zx_1) + 0.170(Zx_3) + 0.133(Zx_4) + 0.116(Zx_5)$$

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลเพื่อเป็นการขยายผลการวิจัยให้ชัดเจนและเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้นและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป ดังนี้

5.2.1 อภิปรายเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

พบว่าคะแนนเฉลี่ยมีค่า 44.66 , 42.25 และ 42.93 และมีคะแนนเฉลี่ยรวม 43.34 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยในปีการศึกษา 2557 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีการศึกษา 2556 แต่ต่ำกว่าปีการศึกษา 2555 โดยคะแนนเฉลี่ยระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 อาจเป็นเพราะข้อสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานเป็นข้อสอบที่เน้นการคิด การวิเคราะห์ หาเหตุผล แต่กระบวนการสอนเป็นแบบท่องจำประมาณ 80-90 เปอร์เซ็นต์ (สมพงษ์ จิตระดับ.2552 : 7) ครูผู้สอนจึงควรพัฒนากระบวนการสอนที่เน้นการคิด วิเคราะห์ การหาเหตุผล รวมถึงการออกข้อสอบที่เน้นการคิดวิเคราะห์มากกว่าข้อสอบแบบจดจำ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทำข้อสอบ เกิดความคุ้นเคย ก่อนทดสอบข้อสอบจริง นักเรียนยังให้ความสำคัญต่อการสอบน้อย เพราะยังไม่รู้ว่าจะนำผลการทดสอบไปใช้ทำอะไร (เอี่ยมพร. หลินเจริญและคณะ.2552 : 86) ผู้บริหาร ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์และความสำคัญของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการทดสอบ เมื่อนักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการสอบ ตลอดจนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ หาเหตุผล จาก

กระบวนการเรียนการสอน ค้นคว้ากับข้อสอบการคิดวิเคราะห์หาเหตุผลแล้ว จะส่งผลให้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้

5.2.2 อภิปรายผลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มีระดับความคิดเห็นต่อตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 สืบเนื่องจากหากนักเรียนมีความพยายาม ความมุ่งมั่น ความปรารถนาต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหา อุปสรรค ความยากลำบากที่เกิดขึ้น ย่อมจะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการทดสอบทางการในระดับสูงตามที่คาดหวัง สอดคล้องกับ พัชรี สิมพริกซ์ (2542 : 69) กล่าวว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงทำให้ตั้งใจเรียน มีสมาธิในการเรียน กระตือรือร้นในการเอาชนะ อุปสรรคต่างๆ มีความพยายามหาแนวทางแก้ปัญหาและเรียนรู้ให้ได้ดีที่สุด และจากรูธมน นาคุบว (2552 : 93) ที่พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มีระดับความคิดเห็นต่อตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะโรงเรียนยังขาดการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เพราะความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน จะช่วยลดช่องว่างในการเข้าหาปรึกษาปัญหาการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว ที่มีผลต่อการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล (2555 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ และ อากาศ แสงสว่าง อุณหภูมิภายในห้องเรียนยังไม่เหมาะสมต่อการเรียนการสอน เพราะหากสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีมลพิษทางอากาศ เสียง คว้น ฝุ่นละออง แสงสว่าง และ อากาศไม่เหมาะสม อาจเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนควรให้ความสำคัญ ปรับภูมิทัศน์ ให้เอื้อต่อการเรียนการสอน ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2545 : 27-59) ที่พบว่า การให้แสงสว่างในห้องเรียนที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนคลายความเมื่อยล้าของสายตา นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาด้วย และ พรพจน์ พจน์พัฒนาผล (2548 : 41) ที่พบว่า ห้องเรียนที่ถูกสุขลักษณะ ประกอบด้วย อากาศที่ถ่ายเทได้ดี แสงสว่างพอเหมาะ ปราศจากสิ่งรบกวน เช่น เสียง คว้น ฝุ่น จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

5.2.3 อภิปรายผลเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ 1) ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน(X_1) ด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X_3) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4) และด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) ร่วมกันพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ได้ร้อยละ 81.70 โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X_1) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานเป็นอันดับที่ 1 เพราะ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์เดิม ที่มีอยู่ก่อนหรือเรียนมาแล้ว จะเป็นความรู้ความสามารถที่นำไปใช้ในการเรียนหรือการทำข้อสอบ หากนักเรียนมีความรู้พื้นฐานดี ก็จะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำแบบทดสอบก็จะส่งผลให้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานดีด้วย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จูติยา เก่าสารี (2554 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลงานวิจัยของ สิทธิรัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่า ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมเป็นตัวแปรที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพื่อให้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานเพิ่มขึ้น ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญของความรู้พื้นฐานของนักเรียน โดยอาจจัดสอนเสริมเพื่อทบทวนหรือเพิ่มความรู้อีกกับนักเรียน จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้ เพื่อให้เกิดความรู้ที่คงทน

2. ตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู (X_3) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานเป็นอันดับที่ 2 เพราะ พฤติกรรมการสอนของครู เป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน โดยมุ่งพัฒนาให้นักเรียนทั้งในด้านความรู้ เจตคติและทักษะตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ พฤติกรรมการสอนของครูที่เหมาะสม เป็นผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอื้อมพร หลินเจริญ และคณะ (2552 : 92) พบว่า พฤติกรรมการสอน เป็นสาเหตุหนึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การสอบ O – NET ต่ำ ผลวิจัยของ สติพร เชาวชัย (2552 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครูเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O–NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลวิจัยของ จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2552 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครูเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนน O–NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 เพื่อให้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานเพิ่มขึ้น ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ อธิบายเนื้อหาที่เรียนได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย และใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ หาเหตุผลมากกว่าการสอนแบบท่องจำ

3. ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานเป็นอันดับที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหากนักเรียนมีความพยายาม ความมุ่งมั่น ความปรารถนาต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหา อุปสรรค ความยากลำบากที่เกิดขึ้น ย่อมจะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน และหากนักเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะได้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานในระดับสูงตามที่คาดหวัง ก็จะมีคามตั้งใจและเต็มที่กับการทดสอบ ส่งผลให้คะแนนการทดสอบออกมาดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) พบว่าปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปร

ที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ O-NETมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลงานวิจัยของ สิญูวรรรัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลงานวิจัยของ จตุพร วงศ์ไชย(2557 : บทคัดย่อ) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยด้านนักเรียนที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 เพื่อให้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ควรส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยอาจจัดประสบการณ์เพิ่มความต้องการและลดความล้มเหลว ซึ่งให้เห็นบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ จัดป้ายนิเทศแสดงภาพและรายชื่อผู้ที่มีคะแนนการทดสอบทางการศึกษาในระดับดี พร้อมบอกเล่าประสบการณ์ วิธีการเรียนที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนและการทดสอบ

4. ตัวแปรการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_4) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักพยากรณ์คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นอันดับ 4 เมื่อนักเรียนได้รับความรัก ความห่วงใย การดูแล เอาใจใส่ในเรื่องส่วนตัวและเรื่องเรียน เรื่องค่าใช้จ่ายในการมาเรียนในแต่ละวัน การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนหรือการให้การสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์การเรียน การสนับสนุนในด้านการหาความรู้เพิ่มเติมนอกจากบทเรียน ทั้งการให้กำลังใจ และการไว้วางใจในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้และศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานก็จะดีขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจตุพร วงศ์ไชย(2557 : บทคัดย่อ) พบว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ผลงานวิจัยของ จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2552 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนน O-NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 เพื่อให้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น ผู้ปกครองควรช่วยเหลือด้านการเรียน ดูแลเอาใจใส่ สนับสนุนการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เช่น การจัดหาหนังสือ อุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียนรู้ และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

5.2.4 อภิปรายผลเกี่ยวกับตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เป็นตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน อาจเป็นเพราะ ด้วยสภาพสังคมปัจจุบัน สภาพจราจรที่แออัด นักเรียนใช้เวลาส่วนมากในการเดินทางมาโรงเรียน ทำให้นักเรียนมีใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมในโรงเรียนนอกเหนือจากการเรียนการสอนน้อยลง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สื่อ อินเทอร์เน็ต ส่งผลให้นักเรียนส่วนมากจะสืบค้นข้อมูลสำหรับการเรียนการสอนผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต ส่วนตัว หรือคอมพิวเตอร์ที่บ้านได้ตลอดเวลา (ปิยวัฒน์ เกตุวงศา และ ศุภธิดา ขวณวัน .2558 : 21) การติดอินเทอร์เน็ต สื่อและสังคมออนไลน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ลดกิจกรรมอื่นๆในชีวิตลง ปฏิเสธที่จะใช้เวลาไปกับกิจกรรมอื่น ที่จะส่งผลกระทบต่อเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นเวลาเรียน กิจกรรมทางสังคม การเปลี่ยนแปลงเวลานอน ไม่สนใจสุขภาพ ละทิ้งครอบครัว เพื่อนฝูง สิ่งแวดล้อมรอบข้าง (ภาณุวัฒน์ กองราช 2554 : 25) สาเหตุดังกล่าวอาจทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูและ

นักเรียนน้อยลง เกิดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนไม่กล้าที่จะสอบถามปัญหาเรื่องเรียนหรือปรึกษาปัญหาอื่นๆ กับครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นซึ่งอาจทำให้นักเรียนให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนน้อย ทำให้สภาพแวดล้อมในโรงเรียนเป็นตัวแปรที่ไม่มีน้ำหนักพหุการณคคะเนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นตัวแปรที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อคะเนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นครูผู้สอนควรคำนึงถึงความสำคัญของความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน หากพบว่านักเรียนยังขาดความรู้พื้นฐานเดิมสอนซ่อมเสริมเพื่อให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานที่ดีขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครู เป็นตัวแปรอันดับสองที่ส่งผลต่อคะเนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญ ใช้วิธีการสอน และใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย นำเข้าสู่บทเรียนให้น่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และเรียนรู้อย่างมีความสุข ใช้วิธีวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน ตลอดจนคอยแนะนำ ให้คำปรึกษาทั้งในและนอกเวลาเรียน

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรอันดับสามที่ส่งผลต่อคะเนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นครูและผู้ปกครองควรสนับสนุนและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน รู้จักตั้งเป้าหมาย พยายามไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากหรืออุปสรรค เพื่อให้ประสบผลสำเร็จ และคอยให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรอันดับสุดท้ายที่ส่งผลต่อคะเนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด ควรคอยให้กำลังใจ สอบถามปัญหา ดูแลสอดส่องพฤติกรรม และร่วมกับนักเรียนในการส่งเสริมหรือแก้ปัญหา ผู้ปกครองควรส่งเสริมด้านการเรียนของนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ เพื่อทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้อย่างเต็มที่และมีความสุขในการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาและการพัฒนาความรู้พื้นฐานเดิม เพื่อเพิ่มคะเนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

2.2 แนวทางการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อเพิ่มคะเนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

2.3 พัฒนารูปแบบการสอนของครู เพื่อเพิ่มคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ.2543. การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด : กรุงเทพฯ.ศูนย์พัฒนาหลักสูตร
- กระทรวงศึกษาธิการ.2551.หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ.โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ.2553. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ: กรุงเทพฯ.บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ.2554.แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กรุงเทพฯ .โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กอบชัย โภธินาแคะ .2546. “การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ,มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- กาญจนา โพธิ์ทอง . 2554 .บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลในครอบครัวและสังคม . กรุงเทพฯ.
- จตุพร วงศ์ไชย.2556. “ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3”วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- จารุณันท์ โพธิ์ทอง.2554. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2.” สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา , มหาวิทยาลัยนเรศวร
- จารุวรรณ นาคคูบัว .2552. “การศึกษาปัจจัยด้านข่าวปัญหา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต1” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา
- จินดา ทับจิ้น .2546. “ พฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร”. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนะ ภูมิลี. 2549. “ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต 4 ”วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชุตติกร ธนาวัฒนากร .2543. “การศึกษาบุคลิกภาพตามแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- จิตติมา อุดมพรมนตรี.2555. “การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5”ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จิตติยา เก่าสารี .2554.“ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O – NET) วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.”สารนิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา , มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกกอบล.2555 “ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยบูรพา น.85
- ทรงสนีย์ วรार्ทคำ.2554. “การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ.” สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศนรงค์ จารุมณี .2548.“ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของทัศนากแก้วพลอย. 2544. กระบวนการจัดประสบการณ์พัฒนาการเรียนรู้เด็กปฐมวัย.ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- ธเนศ ขำเกิด .2555. การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน.สารพัฒนาหลักสูตร. 15(54):12-17
- จิตติมา วิเชียรสรรค์ . 2555 . “การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนหนองพะวา”. ระยอง .สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1.
- ธีรพงศ์ แก่นอินทร์ . 2532 . “รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรบางตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น”วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัยนา จันทะเสน .2547. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดนครพนม : การวิเคราะห์พหุระดับ = Multi-level analysis”วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- นิพนธ์ ลินพูน .2545. “ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียนความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์พฤติกรรมกรรมการเรียนคณิตศาสตร์และ พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดมุกดาหาร”วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิพล พลกลาง.2549.“ปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1”.งานวิจัย ,กลุ่มงานวัดและประเมินผลทางการศึกษา กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา.สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เนาวรัตน์ สุวรรณภักดี .2547. “การเปรียบเทียบผลการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้บทบาทสมมติ กับ วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของวัยรุ่นชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนบ้านอุเบกขา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร”ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ ,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ปียวัฒน์ เกตุวงศา และศุทธิดา ขววัน.2558.**ความหลากหลายทางคุณลักษณะทางพฤติกรรม.** มหาวิทยาลัยมหิดล
- ประสงค์ วงศาโรจน์ .2541. “สภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสมุทรสาครในทัศนะของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษา.”ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ .2543.**จิตวิทยาการศึกษา .**กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2542. **การวิจัยประเมินผล :หลักการและกระบวนการ**กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที พี เอ็น เพรส.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2544. **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษา.
- พรพจน์ พจน์พัฒนาพล.2548. “การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนวัดเทพนิมิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1” วิทยานิพนธ์ การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเลย : การวิเคราะห์เชิงสาเหตุทุกระดับโดยใช้โมเดลระดับลดหลั่นเชิงเส้น”วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. 2545. **จิตวิทยาการเรียนการสอน.**พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เสริมสินพรินเพรส ชิสเต็ม.
- พรรณี ลีกิจวัฒน์นะ . 2555 . **วิธีการวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 8.กรุงเทพฯ : มีน เซอร์วิส ซัพพลาย.
- พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต). 2538. **พุทธธรรม :ฉบับปรับปรุงและขยายความ.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พัชรี สิมพรักษ์ . 2542 . “ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการคิด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี”ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พิชิต ฤทธิ์จรรย.2544. **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา .** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร .2552. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู.2542. **จิตวิทยาการศึกษา.**กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- ภาณุวัฒน์ กองราช. 2554 . “การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในประเทศไทย : กรณีศึกษา Facebook” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารเทคโนโลยี,วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภูวดล เปี่ยมจาด. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์.”
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. 2545. **คู่มือประกันคุณภาพ**. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- วชิราพร มหาวงศนันท์.2546. “การสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดของ
ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร”
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาการวัดผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ.
- วัทัญญ บัวทอง.2548. “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน”วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา , มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วารี ลี้มเส็ง.2550. “สภาพและความต้องการพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในเขตตรวจราชการที่
3”วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิจารณ์ พานิช.2555. **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**.กรุงเทพฯ :บริษัททศกิตตา
พับลิเคชั่นจำกัด
- วิจารณ์ พานิช. 2556. **การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างไร**.กรุงเทพฯ :บริษัทเอส.อาร์.พีริ้นติ้งแอนด์โปรดักส์
จำกัด
- วิชาญ สุวรรณวงษ์ .2548. “การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์2 ตามการรับรู้ของ
ครู.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษาม, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิวรรณ สารกิจปรีชา.2554. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ปกครองกับ
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียน
อนุบาลกุ๊กไก่เขตคลองเตยกรุงเทพมหานคร” สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชา
การบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิวัตร พงษ์สุภา .2544. “การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา”
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ,มหาวิทยาลัยบูรพา
- ศศิธร เล็กวิเชียน.2537. “ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมที่บ้านและทางโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์
ทางการ เรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศศิธร สุริยา.2551. “ปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 3.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรินันท์ วรรัตนกิจ .2545. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบ
ต่อตนเองและส่วนรวม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีใช้วิเคราะห์แบบ
สหสัมพันธ์คาโนนิคอล” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติ
ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2557. **การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET)ไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน**. กรุงเทพฯ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ . 2557. **คู่มือจัดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3**. กรุงเทพฯ
- สถิรพร เขาวนชัย .2552. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O – NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก.” สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาการศึกษา,มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สรายุทธ เพ็ชรซีก.2553. “ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น; ศึกษากรณีโรงเรียนมีนประชาวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สาคร กิ่งจันทร์ . 2545 . “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.**ข้อมูลสารสนเทศ 2557**. นนทบุรี: พี พี เอส เจริญกิจ จำกัด.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.**แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2558**.นนทบุรี: พี พี เอส เจริญกิจ จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.2552.**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ:ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน .2553.**เส้นทางครูมืออาชีพสำหรับครูผู้ช่วย**. กรุงเทพฯ .โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.2553
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.2558.**รายงานการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557** . กรุงเทพฯ
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2553. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ**.กรุงเทพฯ
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2553 .**แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง(2555-2559)**. กรุงเทพฯ.พริกหวานกราฟฟิค
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.2557.**ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย**.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำเนา ขจรศิลป์. 2550. **มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา2 :การพัฒนานักศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตการพิมพ์.
- สิฏฐารัตน์ ชันทอง . 2555. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลพบุรี เขต 2.” สารนิพนธ์ สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาการศึกษา,มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สุฤกษ์ ดีโนนโพธิ์ .2554. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30.”วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรัชย์ ไวยวรรณจิตร.2552. “สาเหตุที่ทำให้คะแนน O – NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ; กรณีศึกษาโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา”งานวิจัยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2550.จิตวิทยาการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 7.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อภิชาติ เจตจำนงนุช .2554. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ลักษณะการปฏิรูปการเรียนรู้ กับพฤติกรรมการสอนของครูในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาการวิจัยและสถิติการศึกษา ,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์ .2545.สภาพแวดล้อมการเรียนรู้. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์ .2554.รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรุณชัย กัญพกา .2548. “การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียน ประถมศึกษาอำเภอชะอำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 2.” วิทยานิพนธ์ครุ ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- อำนาจ ไชยนาม. 2539. “ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองที่สนใจต่อ วิชาคณิตศาสตร์นิสัยและทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัด และประเมินผลการศึกษา,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุไร บัวทอง. 2543. “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน การสอนซ่อมเสริม การสนับสนุนของ ผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เอื้อมพร หลินเจริญและคณะ.2552.“ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O – NET ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ” .กรุงเทพฯ:สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (มหาชน).
- Atkinson, John W. 1964. *An Introduction to Motivation*. Principle: d. Van Nostrand.
- Atkinson, John W. 1966. *Motive in Fantasy Action and Society*.New Jersey : d. Van Nostrand.
- Bloom, Benjamin S. 1976. *Human Chartacteristics and School Learning*. New York : McGraw-Hill.
- Carroll, J.B. 1989. “The Carroll Model : A 25-year Retrospective and Prospective View.” *Educational Researcher*. 18 : 26-31.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Hermans,Herbert J.M. 1970 “ A Questionnaire Measure of Achievement Motivaition.”
Journal of Applied Psychology.54 (8) : 354 – 355
- Kerr Gord. 2005. **Stimulation Parent Involvement to Stimulate Student Success**.
 Canada : Richmond Hill.
- Lundt,John Charles.2009. **The effects of self-concept home characteristics,and
 Western Montana High school environmetns on academic achievement**.
 University of Mantana
- Martens,M.L.1988. “Implementation of a problem solving curriculum For elementary
 science: Case Studies of teachers in change” **Dissertation Abstracts
 Internationals**.49(4):176-A
- McClelland; et al. (1969). **The Achievement Motive**. New York: Appleton-Century
 Croffs.
- Mehrabian, Albert. 1968. **An Analysis of Personality Theories**.New Jersey : Harcourt
 Brace Jovanovich
- Young, D.J., Reynold, A.J. & Walberg, H.J. (1996). Science achievement and
 educational productivity : A hierarchical linear model. **Journal of
 Educational Research**, 89 (5).272-278.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 4219

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

16 ตุลาคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวญาณิศา อัครพรพล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3” โดยมี ผศ.ปริยาภรณ์
ตั้งคุณานันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อย
เพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวญาณิศา อัครพรพล มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-887-7577

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศร 0524.04/ 4847

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ ธันวาคม 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวชิรมิตรวิทยาคาร หอวัง นนทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางยุภา อดิสรณ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-
NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3” โดยมี
รศ.ดร.ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดอนุญาตให้ นางยุภา อดิสรณ์ ทดลองใช้แบบสอบถามกับนักเรียน ภายในสถานศึกษาของ
ท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-887-7577

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 4953

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวญาณิศา อัครทรงพล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน
(O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓” โดยมี รศ.ดร.
ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘
คณะกรรมการอุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวญาณิศา อัครทรงพล เก็บรวบรวม
ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับนักเรียน ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๔-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๔-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๖-๘๘๗-๗๕๗๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง ตัวแปรที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3
2. โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพจริงและครบทุกข้อ และการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียนแต่อย่างใด
3. คำตอบของนักเรียนจะไม่นำไปเปิดเผยใด ๆ โดยมุ่งนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์เฉพาะการศึกษาวิจัยเท่านั้น
4. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1. ข้อมูลด้านสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

นางณัฐศา อัครทรงพล

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และกรอกข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. เกียรติยศสมของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามตัวแปรที่มีผลต่อผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ตัวแปรที่มีผลต่อผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติด้านพื้นฐาน (O - NET)	ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน						
1.	ห้องเรียน สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยมีการตกแต่งที่เหมาะสม					
2.	โต๊ะ เก้าอี้ในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน					
3.	อากาศ แสงสว่าง อุณหภูมิภายในห้องเรียนเหมาะสมต่อการเรียนการสอน					
4.	ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเอื้อต่อการเรียนรู้					
5.	บริเวณโรงเรียนมีความร่มรื่นและปลอดภัย					
6.	บริเวณโรงเรียนมีป้ายนิเทศ บ้ายประกาศเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน					
7.	บริเวณโรงอาหาร สะอาด ถูกสุขลักษณะ สะดวกสบายต่อการรับประทานอาหาร					
8.	ห้องสมุดในโรงเรียนมีหนังสือ ตำราเรียน วารสารให้นักเรียนค้นคว้าเพียงพอ					
9.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนความรู้					
10.	โรงเรียนจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
11.	โรงเรียนจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน					
12.	โรงเรียนมี การให้รางวัล ชมเชย ให้กับนักเรียนที่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ ที่	ตัวแปรที่มีผลต่อผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O - NET)	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านพฤติกรรมการสอนของครู						
13.	ครูมีความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการจัดการเรียนการสอน					
14.	ครูนำเข้าสู่บทเรียนได้น่าสนใจ ทำให้นักเรียนสนใจ และ อยากเรียนเนื้อหา นั้น					
15.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
16.	ครูสนับสนุนให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการเรียน และแสดงความคิดเห็นทางวิชาการในทุกวิชาเรียน					
17.	ครู ส่งเสริมกระบวนการคิด แก้ปัญหา โดยเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง					
18.	ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัยสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน					
19.	ครูอธิบายเนื้อหาที่เรียนได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย					
20.	ครู ชมเชย และให้รางวัลเมื่อนักเรียนตอบคำถามได้หรือ สอบได้คะแนนดี มีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น					
21.	ครูจะสรุปบทเรียนเสมอ เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท					
22.	ครูเลือกวิธีวัดผลเหมาะกับเนื้อหาวิชา					
23.	ครูมีเวลาให้นักเรียนสอบถาม ปรึกษาปัญหาการเรียน ได้เสมอ แม้นอกเวลาเรียนในวิชานั้น					
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์						
24.	นักเรียนตั้งใจเรียน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ					
25.	นักเรียนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ					
26.	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีระบบ มีแบบแผนในการทำงาน					
27.	นักเรียนไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ถึงแม้งานที่ต้องทำเป็นสิ่งที่ยากและท้าทายความสามารถ					
28.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยมุ่งหวังความสำเร็จ					
29.	นักเรียนใช้ความคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน เพื่อหาคำตอบหรือทำความเข้าใจด้วยตนเองเสมอ					
ด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง						
30.	ผู้ปกครองวางแผนการเรียนร่วมกับนักเรียน					
31.	ผู้ปกครองสอนการบ้านนักเรียนในวิชาที่สอนได้					
32.	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนใช้แหล่งข้อมูล เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เพื่อหาข้อมูลทางการเรียน					
33.	ผู้ปกครองให้กำลังใจ นักเรียนเมื่อมีปัญหาในการเรียน					
34.	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนไปแข่งขันทักษะวิชาการต่างๆ					
35.	ผู้ปกครองจะให้คำปรึกษา แนะนำ แก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ ที่	ตัวแปรที่มีผลต่อผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET)	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
36.	ผู้ปกครองจะสอบถามเรื่องการเรียนจากนักเรียนอยู่เสมอ					
37.	ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนอย่างเพียงพอ					
38.	เมื่อโรงเรียนแจ้งปัญหาของนักเรียนผู้ปกครองจะร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาด้วยความกระตือรือร้นและความเต็มใจ					
39.	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างเนื้อหา กับแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
18.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
19.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
21.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
22.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
23.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
24.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
25.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
26.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
27.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
28.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
29.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
30.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
31.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
32.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
33.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
34.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
35.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
36.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
37.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
38.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
39.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางญาณีศา อัครทรงพล
วันเดือนปีเกิด	29 เมษายน 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดอุดรธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน	99 / 312 ม.2 ต.บางหลวง อ.เมือง จ.ปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	2545 ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 2559 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	2551 – ปัจจุบัน รัชมารการครูโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้